

РОДОВО ИМЕННИЕ

ГОДИНА II, БРОЙ 23 (32)
5.VI.- 11.VI.2006

ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ РАЙСКА ГРАДИНА

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК • ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

ЦЕНА 0.50 ЛВ.

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща с двор с размер от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), включваща домашните и горските животни, по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост отменящите се социални и политически системи за поколения напред.

Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложбите и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на щастие човеци. С всяка изминала година Родовото имение увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

За непрофесионализма на някои медии, проявен в стремежа им да направят сензация

ЗА ДА БЪДЕШ БОГАТ, НАПРАВИ СИ РОДОВО ИМЕННИЕ!

Или кой и защо е против това, всяко българско семейство да живее богато?

Мария СТАЕВА

След като вече се разбира от обществеността, че родовите имения са частна собственост, удостоверена с нотариален акт, на човека или семейството, живеещи в тях, а не комуна, някои медии (напр. Нова телевизия) започнаха тиражирането на друга измислица. Поредната плоска скроена лъжа е, че собствениците на родови имения, за да отидат да живеят в тях, трябвало преди това да продадат апартаментите си?!

От къде на къде?! Не е необходимо да се отказваш от предишна собственост, за да придобиеш нова!

За да си купиш земя 10 декара за родово имение не ти трябват повече от 1500 лева. Първото родово екоселище се създаде чрез закупуване на голям парцел (300 декара) от частно лице, което след като го раздели на по-

малки парчета, ги препродаде на собствениците на родови имения. Някои от хората вместо заплащане направиха замяна със земя същата категория и същия размер, намираща се в друго землище.

Голямата цел на движението за изграждане на родови имения е създаването на общонационална борса, чрез която собствениците на земе-

делска земя, когато предпочитат, вместо да плащат новопридобития парцел за родово имение, ще могат да го получават в замяна на земята, която притежават. В перспектива това е единственият начин за създаване на големи селища от родови имения, тъй като земята в България е разпокъсана между много дребни собственици.

падноевропейските. Тогава вместо да е нужно цяло състояние за закупуване на парцел в екоселището, може да се използва земята, която така или иначе по-голяма част от българите притежават.

В тази връзка е добре да се осъзнае от хората, че техните деца и внуци ще им бъдат благодарни за получената по наследство земя, която би им осигурила един независим, охотен и свободен живот, и че ще им бъдат вечно признателни за преодоляното изкушение да продадат тази **скъпа родна българска земя** за дребни монети. Защото парите, получени от продажбата (предателството) и са за година-две в най-добрия случай, а родовото имение е за вечността.

Разбира се, възможни са и други варианти за осигуряване на парцел. В близост до първото родово селище "Васил Левски" има закупен втори голям парцел, който още преди закупуването беше нарочно разделен и сега е собственост на няколко човека - бъдещи съседи.

На сегашния етап желаещите да направят екоселище в своите региони е необходимо да предприемат съвместни действия по търсенето на земя. **На стр. 3**

Този начин ще е голямо улеснение за желаещите да притежават родово имение, тъй като в един по-късен етап земеделската земя може да достигне цени, сравними с тези в Западна Европа, а доходите на живеещите в града да са далече все още от за-

Първите заселници в родово екоселище "Васил Левски" разказват

НАЙ-ГОЛЯМОТО БОГАТСТВО НА СЛАВЕЙКОВО СА ХОРАТА

Константин СТАМБОЛИЕВ

Природата край Славейково е неподправена в красотата и щедростта си към нас. Чучулигите пет неуморно, кацнали на овошките. Пъдгъдъците и фазаните дискретно напомнят за своето присъствие от близкото дърво. Стенли тъкмо си е тръгнал и на неговата полянка кацат шест щъркела. Обръщам се - и от стария самотен дъб гордо се оглежда кацнал орел.

Често ходим на реката, където се къпем в сребърните води на водопада под язовирната стена. Изправени на нея, виждаме плувачи малки и големи рибки - мрени. Водният басейн е привлякъл чапли, лястовици и други, неизвестни за мен, птици.

Горският път към селото минава през смесена гора от дъб и черен бор. В тежките сенки ни се усмихват уханни божури в пурпурно червено. Ненадейно стряскаме на близката горска поляна две диви сърни.

Преди селото има млада акациева гора, плувача в червен океан от макове, а в него - бели островчета от лайка. Акацията упоива с аромата си. Сърцето се радва, очите невярващо гледат прекрасната картина с цвят и уханье.

На стр. 3

Понеже нямах възможност самостоятелно да се запозная с огромния обем информация и още по-малко да я анализирам, се обърнах към няколко известни специалисти-политолози, за да анализират независимо един от друг ситуацията и да направят своите изводи.

След три месеца получих първото заключение от единия специалист, а след известно време и от останалите. Излагайки своите изводи с различни думи, независимо един от друг, тъй като не се познаваха помежду си, те бяха направили приблизително еднакви заключения. Ще цитирам една типична извадка:

"...Срещу идеите, изложени в серията книги "Звънящите кедри" се провежда целенасочена, ярко изразена кампания с цел недопускане на тяхното разпространение в обществото..."

Основните идеи в книгата се отнасят до укрепването на държавата, достигане на най-голямо разбирателство и хармония между различните социални слоеве на обществото чрез благоденствието на всяко отделно семейство. Благоденствието се постига чрез отдаването на всяко желаещо семейство на не по-малко от 10 декара земя за живеене и пожизнено ползване. В контекста на книгите тази идея звучи госта убедително, доминира над останалите. Следователно, опонентите, каквито и аргументи да привеждат, всъщност те се изказват именно срещу тази идея".

ВЛАДИМИР МЕГРЕ

"Именията на Ведическата култура! Именно тях по-късно ще наричат в окултните книги рай. След изгубването на великите си знания, ще смятат, че могат да видят рай само в небесните далечини. И всичкото се прави с цел да се придаде значимост на това, което днес наричат съвременна наука."

ВЛАДИМИР МЕГРЕ

ИСТИНСКАТА ИСТОРИЯ НА БЪЛГАРИЯ ОЩЕ НЕ Е НАПИСАНА

д-р Илия ИЛИЕВ - доклад от Първата общобългарска научно-практическа конференция, София 18-20 октомври, 2004 г.

Убедено твърдя, че достоверна история на България не съществува. Това, което от 120 години ни се представя като нашата история,

На стр. 6

Вече излезе на пазара третата книга на издателската къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - "ВДЪХНОВЕНИ ОТ КРАСОТАТА" от Станислав Спасов - почитател на книгите на Владимир Мегре, доб-

роволен сътрудник и публицист във вестник "Родово имение"

Може да поръчате книгата на телефони: 02/962 16 87, 088/869 33 59, както и на e-mail: rodimienie@yahoo.com.

ISSN - 1312-7063

В каталога на РП нашият номер е

618

Цените остават непроменени!

(Продължение
от миналия брой)

ИЗСЛЕДВАНИЯ ЗА ЧИЯ ПОЛЗА?

Когато за пръв път започнах прякото засаждане на ориз и зимни зърнени култури, аз се канех да събирам реколтата на ръка със сърпове и затова смятах, че е по-удобно да се сеят семената в прави редици. След много опити, през цялото време попадайки в небрано лозе като дилетант, аз направих приспособление за посев. Мислех, че това приспособление може да бъде използвано и от други фермери и затова го донесох да го покажа на човек от Изпитателния център. Той ми каза, че тъй като ние живеем във века на големите машини, моето "хитро" приспособление не може да го заинтересува.

След това отидох при производител на селскостопанско оборудване. Там ми казаха, че такова просто оръдие, независимо от бройката, която се направи, не може да бъде продадено по-скъпо от 3.5 долара за брой. "Ако ние започнем да правим такива дреболийки, то фер-

Масанобу ФУКУОКА:

РЕВОЛЮЦИЯТА НА ЕДНА СЛАМКА

мерите могат да започнат на мислят, че на тях не са им нужни тракторите, които ние продаваме за хиляди долари." Производителят ми каза, че в наше време идеята е в това, да се изобрети бързо машина

за засаждането на ориз, да се продава тя колкото се може по-дълго, а след това да се измисли нещо ново. Вместо малки трактори, те искаха да преминават към големи модели и моето предложение

/Въведение в натуралното земеделие/

беше за тях крачка назад. За да се удовлетворят изискванията на времето, се хаят ресурси за по-нататъшни безполезни изследвания и до ден днешен моят патент остава да си лежи на рафта.

Същото е и с торовете и химикалите!... След като напуснат работата си в Изпитателните центрове, специалистите се преместват на работа направо в големите химически компании. Неотдавна аз разговарях с господин Асада, чиновник от Министерството на селското стопанство и горите и той ми разказа интересна история. Като разбрал, че патладжаните, постъпили за продажба през зимата, са лишени от витамини, а краставиците - от вкус, той изследвал това явление и намерил причината: част от слънчевите лъчи не могат да проникнат през виниловото и стъклено покритие, под което се отглеждат зеленчуците. Неговите изследвания говорят в полза на помещения с ос-

ветителна система вътре в парниците.

Тук възниква основният въпрос: необходимо ли му е на човек да яде през зимата патладжани и краставици. Единствената причина, поради която тези зеленчуци се отглеждат през зимата, е това, че те могат да бъдат продадени на добра цена. Някой разработва система за тяхното отглеждане, а след известно време се открива, че тези зеленчуци нямат никаква хранителна стойност. Специалистът мисли, че ако са загубени хранителните вещества, то трябва да се намери начин да се предотврати тази загуба. Тъй като счита, че причината е в системата за осветяване, той започва да изследва светлината. Мисли, че всичко ще бъде наред, ако съумее да отглежда парникови патладжани, съдържащи витамини. Казвали са ми, че има специалисти, които са посветили целия си живот на изследвания от такъв род.

Разбира се, ако огромни усилия и ресурси са насочени към производството на парникови патладжани и е обявено, че тези зеленчуци притежават висока хранителна стойност, то те имат по-висока цена и се продават добре. "Ако това е печелившо и ако вие можете да го продадете, в това не може да има нищо лошо".

Колкото и да са се старали хората, не са могли да подобрят качествата на плодовете и зеленчуците, отглеждани по натурален метод. Продуктите, отгледани по неестествен начин, удовлетворяват само мимолетните желания на хората, но отслабват тялото и променят химията му, така че то започва да зависи от такава храна. Когато това става, то витаминните добавки и лекарствата стават необходими. Тази ситуация създава само трудности за фермера и страдания за потребителите.

(Следва)

АНАСТАСИЯ

Според твърденията на Анастасия в текста на книгата са заложени съчетания от букви и комбинации от думи, които влияят благотворно на хората. Това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато на слуха не въздействат звуци, които се издават от изкуствени уреди и механизми.

Естествените звуци - пеенето на птиците, ромоленето на дъжда, шумоленето на листата на дърветата - помагат за положителното въздействие.

се патентова? Кой ще плаща за това доброволно?

- Защо да не го правят? Ще плащат, аз сега и процент ще определя. От произведените такива кутийки - на Русия - два процента, на теб - 0,01.

- Че какъв смисъл от твоето определяне. В някои неща си силна, но в бизнеса си пълен профан. Никои няма да плаща доброволно. Даже по сключени договори не винаги плащат. Ако знаеше колко много не е платено у нас. Арбитражните съдилища са претоварени. Знаеш ли какво е арбитражен съд?

- Предполагам. Но в този случай ще си плащат изрядно. Този, който откаже ще се разори. Ще процъфтяват само честните.

- От какво ще се разорят? Ти, какво с рекет ли ще се заемеш?

- Ама, че го измисли... Хубава работа... Те сами, по-точно обстоятелствата така ще се сложат около измамниците, че те ще се разорят.

И тук ме осени мисъл: ако се отчете това, че Анастасия не може да лъже и, както тя сама казва, природните механизми не й позволяват да

греша - значи, преди да направи такива изявления, е трябвало да обработи в мозъка си небивал обем от информация, да направи колосални аритметически изчисления, при това да отчете маса психологически фактори за хората, които ще са съпричастни към нейния проект. На наш език, тя не само е решила най-трудна задача по изчистването на въздуха, но и е съставила, проанализирала бизнес-план и всичко това за около час и половина. Реших да уточня някои детайли и я попитах:

- Кажки, Анастасия, ти направи ли наум някакви разчети, като определи процента на изчистване на въздуха, количеството пари, които трябва да постъпят от производството на твоите кутийки, поставени на колите, мянната на филтрите и т.н.?

- Разчети се направиха и по-подробни и не само с помощта на мозъка...

- Стоп! Мълчи. Дай да си изкажа мисълта. Кажки, би ли могла да се състезаваш с някакъв най-съвършен компютър, да кажем японски или американски?

- Но това не ми е инте-

убедиха, започнах да я моля да направи това за мен и за другите хора като доказателство за възможностите на човешкия мозък. Тя се съгласи и тогава аз уточних:

- Така, значи мога официално да заявя твоята готовност да се съревновавам в решение на задачи с японски супер компютър?

- Защо с японски? - запита Анастасия.

ресно - отговори тя и добави: - Това е примитивно и някак унизително. Да се съревновавам с компютър - то е все едно... ами как да ти обясня с ясен пример... Това е все едно да си съперничиш с протеза на крак или ръка, че и не с цяла протеза, а с нейна част. На компютъра му липсва главното. Това главно са чувствата.

Аз започнах да доказвам обратното, разказвайки как у нас хората, смятани за много умни, уважавани от обществото, играят шах с компютрите. Но когато нито този, нито друг довод не я

- Защо се смятат за най-добрите в света.

- Така ли? По-добре с всички наведнъж, за да не ме молиш да се занимавам още веднъж с тази безинтересна работа.

- Прекрасно - зарадвах се аз, хайде да е с всички, само трябва да се формулира задачата.

- Добре - съгласи се Анастасия, - но за начало, да не се губи време за формулиране, нека те решат тази задача, която ти постави на мен, да потвърдят или опровергаят моето решение. Ако го опровергаят, да предложат свое. Животът, хората ще отсъдят.

- Прекрасно, Анастасия! Юначина! Това е конструктивно. А колко време, смяташ, ще е нужно за решаването на тази задача? Мисля, като тебе за час и половина, за тях ще е малко, хайде да е три месеца.

- Нека да са три.

- Съдии предлагам да бъдат всички желаещи. Когато са много, тогава никой от корист няма да повлияе на оценката им.

- Нека е така, но на мен ми се иска още да поговоря с теб за възпитанието на децата...

Анастасия считаше възпитанието на децата за главно и говореше за това с удоволствие. Моята идея да се състезава с компютър не предизвика в нея особен интерес. Все пак се радвах, вкопчих се в нейното съгласие и сега искам да призова фирмите, произвеждащи съвременни компютри, да влязат в съревнование по решаването на гореизложената задача.

С Анастасия аз реших да уточня:

- А каква награда да определим за победителите?

- На мен нищо не ми трябва! - отговори тя.

- Защо за себе си. Абсолютно ли си убедена в своята победа?

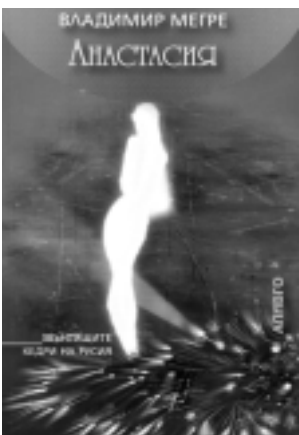
- Разбира се, аз съм човек.

- Е добре. Какво можеш да предложиш на фирмата, заела първо място след тебе?

- Ами, ще им подсказва как да усъвършенстват техния примитивен компютър.

- Договорихме се!

(Следва)

(Продължение
от миналия брой)

Мозък - суперкомпютър

- Почакай - обърнах се отново към въртящата се сякаш в танц Анастасия, - в кутийките какво трябва да има?

- В кутийките... в кутийките. Ти сам помисли малко. Това е съвсем просто - отговори тя, без да се спира.

- А парите откъде ще дойдат? - отново зададох въпрос.

Тя спря.

- Е, как от какво? Ти помоли, идеята да бъде най-най-рационалната - ето аз я измислих такава. По целия свят ще я използват в големите градове и ще плащат на Русия за тази идея, така че и за безплатни семена ще стигне, и на тебе ще плащат. Само че ще можеш да получаваш своето при определени условия.

Тогава не обърнах внимание на думите относно определените условия, започнах друго да уточнявам:

- Така, значи трябва да

ЗА ДА БЪДЕШ БОГАТ, НАПРАВИ СИ РОДОВО ИМЕНИЕ!

От стр. 1

С тази цел в следващите броеве на вестник "Родово имение" ще бъде публикуван списък на координаторите на движението за създаване на екоселища в различните градове.

Имение с размер от 10 декара е неизмеримо богатство за своя стопанин.

Милиони хора по света не притежават дори и 20 кв.м. земя и могат да имат само в мечтите си родово имение.

Дори и в така наречените богати страни повечето хора не са собственици на покрива, под който живеят, а имения могат да си позволят само свръхбогатите (тяхната цена е в милиони долари или евро).

При това положение на нещата – огромно социално разделение на хората по земята - се появява в България движение, което казва: "Всички, които желаят, могат да си създадат голямо родово имение срещу нищожна цена. Освен материална независимост, от него стопанинът му ще има и много други придобивки за себе си и за своите деца". И започва война срещу това движение.

То е обявено за секта, макар че не е обвързано с никаква религия. Фактите от действителността му **преднамерено се изкривяват**. Журналистката от Нова телевизия, която идваше не един, а няколко пъти на срещи на бъдещите съседи в селище "Васил Левски", на които се уточняваше разделянето на земята, прекрасно разбра колко струва земята и каква е схемата за получаване на парцел. Нейният репортаж, направен от няколко изкарани от подтекста си реплики и твърдения - откровени лъжи, главен герой в който е някакъв непознат за нас човек, живял при Висарийон (движението за родо-

ви имения няма нищо общо с него), е типичен пример за поръчкова журналистика, в която обективността не присъства изобщо за сметка на лъжливата представа, която трябва да се внуши на зрителя.

Появява се въпросът: С какво и кого толкова силно изплаши започналата да се реализира в България идея за родови имения?

Друга лъжа, която се фабрикува от някои вестници и електронни медии, е тезата, че привържениците на идеята за родови имения били против брака. Това не само не е истина, но напротив - действителността е точно обратна. Нашето движение е единственото, което посочва спасение от кризата, в която се намират по-голямата част от семействата. Създаването на родово имение не само ще затвърди един брак, ще го направи по-хармоничен и по-стабилен, но най-важното е, че ще осигури запазването на любовта в него.

Или най-точно казано: **Родовото имение ще изпълни със смисъл свещените понятия Семейство, Род и Родина.**

НАЙ-ГОЛЯМОТО БОГАТСТВО НА СЛАВЕЙКОВО СА ХОРАТА

От стр. 1

Чудесно е тук! Най-голямото богатство на тази земя обаче са хората! Вечно усмихнати и дружелюбни.

Влизаме със Стенли в двора на кметницата на село Славейково, Светла. Мъжът и Митко, невероятен приятен човек, макар и употребяващ "вълча салата", ни показва как дои кравите си и потупва нежно по гърба своята рекордьорка, изпълнила ведрото с вкусно мляко.

В селото почти всеки има по няколко крави, но задружните семейства на Митко и Енчо са "отличниците" в този занаят.

Когато ходим при тях, усещам към себе си топло отношение като към стар приятел. Говорим за зеленчуци, билки, за хората и живота. На душите ни е леко - нали сме сред приятели. Всеки път от Светла и Митко си тръгваме, отрупани с армагани - лапад, кисело мляко, прясно мляко (то е чудесно, пием го не сварено). Тук на баклата викат "черен боб" и от нея с киселото мляко правят нещо като таратор.

Дарове от душа и за здраве!

Бате Енчо ни подари мед и ни черпи също с ненадминатото си кисело мляко. Гордост му е кончето (на снимката). Неговата голяма страст е рибата и ето ни - една топла майска вечер сме на софрата му. Братовчед му има рожден ден, а племенницата - абитуриентски бал. Рибата е прясна, дар от реката и ние приемаме да се почерпим за здраве с любезните ни домакини. Бащата на Енчо, дядо Вълчо, е пчелар от класа и вещо ме напътства

как да заселя новия ми кошер, сглобен от Стенли. Заложил е капан, за да ми хване рой.

Чичо Петър ни въвежда в тайната си - вермут от цветовете на акацията - и обещава да ни почерпи, като стане. С него небрежно се смеем на поредните измислици в пресата, в които двамата сме главните герои, представени като противници.

Другият пчелар в Славейково е бай Иван Кайзера. Не подхранва пчелите със захар, кошерите му са наредени по оградата между прекрасни овошки. Черпи ни с дъхавия си мед и с вкусни орехи, разказвайки ни пъстрия си живот.

НАЦИОНАЛНА СРЕЩА НА ПРИВЪРЖЕНИЦИТЕ НА ИДЕЯТА ЗА СЪЗДАВАНЕ НА РОДОВИ ИМЕНΙΑ

Май е най-прекрасният пролетен месец, изпълва въздуха с аромати от разцъфнали храсти, дървета и цветя. Цялата природа се обновява под лъчите на животворящото слънце и животът започва с нов подем и с нови мечти да твори великата същност.

Двадесети май събра последователите на идеята за родови имения от различните краища на родината ни в град Хасково, в чийто център величествено стои красивият паметник на един от великите българи - Капитан Петко войвода. Макар и от камък, идеята за

свобода и красота е излята до съвършенство благодарение на майсторството на скулптора.

Тази идея за свобода и красота отново обедини съмишлениците от градовете Хасково, София, Димитровград, Свиленград, Любимец...

В задушевна непринуденост, обединени от общата идея-мечта за родови имения, сякаш се спляха в едно за пръв път виждащи се хора.

Разговорите, изказванията, предложенията протичаха гладко, плавно, с усмивки. Радостта и естествеността слагаха своя отпечатък на довол-

ство и ненаситност от изживяването в душите!

Петко Капитанино, не е напразна пролятата кръв на силните, на добрите за утрешния ден-мечта! Мечтите са реалност!

В шепота на тези на пръв поглед "чужди" хора се чуват красивите им желания-мечти! Мечти за земята на рода! Мечти за дом, семейство, приятели, съседи! Къде и как да построят и създадат! Анастасия, всичко туй красиво - тигото сътвори!

Една все усмихваща се хасковлийка, Ваня, със своята майка, сандь-

че са донесли и в него с любов храсти, цветя и кедри насадили, подарък от сърце за новите приятели - бъдещи съседи, носят, обединени от върховните мечти!

Кой казва, че времето не спира?! И красотата цари в този миг! Когато всичко в едно се слива: и време, и пространство и реалност!

За да продължи мигът на съвършенството, от нас зависи, братя по съдба! Дела, дела и пак дела са нужни, които да подплатим с единство, мъдрост и любов!

**Стефка Енчева
ЙОРДАНОВА,
Димитровград**

ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИТЕ

Здравейте всички от редакция "Родово имение"!

Във възторг съм от списването на вестника. Случайно го открих, а от март съм абонат (брой №14.), но имам силно желание да притежавам и първите броеве. Купувам го и отделно, за да подарявам на мои близки и съмишленици.

Запозната съм и с книгите на Владимир Мегре "Анастасия" и колкото повече ги чета, толкова повече ме издигат духовно. Въпреки годините мечтая и желая едно такова имение да съградя.

Моля, ако не ви затруднявам, изпратете ми адреси на хора, с които можем да обсъждаме теми, идеи и др., от градовете Варна,

Бургас, Шумен и окръзи.

Радвам се, че има много съмишленици и ви приветствам за активността за създаването на БРП.

Гледах предаването ви по телевизията на 19 март и съм възмутена от отношението на водещия (не искам да го спомена, не искам и да го зная), който даже не беше прочел и ред от книгата (та дори от поредицата "Анастасия" от вестника).

Бих желала да имам и книгите на "Новата цивилизация" - от поредицата на Библиотека "Анастасия" - "Путин, Мегре и бъдещето на света".

Росица Пеева ЕНЧЕВА

МЕЧТА

Мечта една аз имам
Рай да съградя,
в таз Родина мила
да се възобновя.

Живяла съм, аз зная,
такъв красив живот
и волно съм мечтала
за моя Райски кът.

Любим до мен да има,
с него да споделя
мечтата що живее
в моята глава.

Деца и внуци мили
да тичат на простор
и урок да учат
за бащиния си кът.

Гея ще ги учи
как да ползват я
и ще ги награди
със здраве и красота.

Щастливи те ще бъдат,
на воля да растат
и Бог ще ги възнагради
с Мир, Светлина и Любов.

**6 май 2006 г.
Росица ПЕЕВА, Варна**

БИОДИНАМИЧНО СЕЛСКО СТОПАНСТВО

Балансираното растение има по-висока хранителна стойност

"Зрелите" органични торове и биодинамични препарати са основните средства за отглеждане на балансирано растение. Водата и минералното хранене са почвени фактори, които поддържат вегетативния растеж и увеличават масата. Космическите фактори, основно светлината и топлината, създават "фините" качества.

Зреещите на слънце плодове и ягоди имат подобър вкус, отколкото тези, които доузряват по време на транспортирането. Те съдържат повече ценни хранителни вещества, такива като витамини и захар. Доматите, узряващи върху клоните, съдържат повече витамини А и С, отколкото доматиите, които почервяват при съхранението. Пренаторените плодове често имат слаб аромат и водниста рохкава структура, бързо се развалят. Балансираното растение притежават плътни здрави листа и аромат, който е характерен за всеки вид растение.

Още един важен аспект - динамичната роля на тревите в растителните общества. Сухият, силен, приятен мирис на добре изсушено сено от планинските долини е познат на много хора. Такова сено съдържа цветя и треви, всеки вид от които има свои масла и ароматни вещества. Тревите - това са особени растения, на които светлината и топлината придават специфични качества. Те се явяват необходима част от динамичната градина, тъй като влизат в единното растително общество и привличат полезните насекоми. Много от тях са много добри като растения-спътници или притежават репелентни (отблъскващи вредителите)

свойства. По-подробно затова ще бъде разказано по-нататък. Ще отбележим, че практически всички треви реагират добре на зрелия компост.

Трябва да се отчитат космическите влияния

Светлината и топлината са основните космически фактори, които стимулират растежа на растенията, но съществуват и други преки и косвени влияния, които трябва да се взимат под внимание.

Очевидно на мнозина може да им се стори странна мисълта, че мървият камък, който се намира на разстояние мно-

го стотици хиляди километри от Земята и който ние наричаме Луна, може съществено да въздейства върху ръста на растенията. Въпреки това трябва да се признае, че лунните ритми се откриват не само в океанските приливи и отливи, но също така в живота на много организми, особено нисшите животни, които живеят във водата.

Съществуват редица елементарни системи, които са подчинени преимуствено на лунните ритми. С помощта на съвременните компютри може да се проследи, че с тях съвпадат и някои метеорологични събития.

Съществуват също така елементарни системи, които се регулират от слънчевите ритми. Промени в слънчевата активност, в това число слънчевите петна, годишните промени на барометричното налягане и други събития, свързани със Слънцето, е известно, че влияят върху метеорологичните условия.

Както беше казано по-рано, растението е организъм, чиито функции в много голяма степен зависят от околната среда. Затова различните космически влияния не трябва да се изключват на-

пълно от сметката.

Редуване на култури

Процесът на създаването на ферми или овощни градини може да се сравни с процеса на растеж на организма, който изисква смяна на условията, в частност - смяна на различни видове култури, или, като използваме научната терминология, ротация на културите.

За щастие собственикът на овощна градина се нуждае от различни култури - зеленчуци, плодове, ягоди и цветя. Това му дава възможност да редува културите така, че да се използват благоприятните въздействия, които растенията оказват едно върху друго, когато растат едно до друго, или когато следват едно след друго по време. Тревите и цветята също така привличат полезни насекоми.

По такъв начин може да се създаде достатъчно устойчиво общество, което позволява напълно да се изключи обработката с отровни химикали, тъй като броят на насекомите се поддържа на необходимото ниво и те могат да се контролират с безвредни методи. Всеки организъм трябва да

бъде защитен от вредните външни влияния и в същото време да има възможност за положителна връзка с околната среда.

Като правило, собственикът на парцела не е в състояние в значителна степен да подобри средата, която обкръжава неговата градина, с помощта на дървета, защитни горски ивици и изкуствени езера. Но затова пък той може да засади живи плетове, а също така някои храсти в градината или около нея. Това ще помогне да се защити овощната градина от сухите или студени ветрове и да се намали топлинната радиация в ясни нощи, тоест да се защити от замръзвания. Освен това, тези плетове ще привличат птици и полезни насекоми.

Работата в овощната градина в съответствие с биодинамичните принципи дава много възможности за формирането на балансирано растително общество. Става дума за нещо повече, отколкото за обикновената концепция за "естествен" подход към овощарството. По-скоро това означава, че овощната градина се създава в съответствие с представите за елементите и силите, които образуват и поддържат жизнените процеси.

ОВОЩНАТА ГРАДИНА ИМА ГОЛЯМО ЗНАЧЕНИЕ В ДНЕСНО ВРЕМЕ

В онова време, когато е възникнало биодинамичното движение, много по-голям брой хора, отколкото сега, са имали свои собствени зеленчукови и овощни градини. Те са отглеждали голямо количество вкусни плодове и зеленчуци. Почти във всяка овощна градина е имало достатъчно ябълки от местни сортове и ябълките от всяка градина имали свой особен неповторим вкус. Зимните запаси се запазвали добре.

Що се касае до торове, то това в голямата част са били биокомпост, направен в сенчестия ъгъл на градината, или оборски тор, донесен от близката ферма. Пестициди изобщо не се използвали с изключение на някои, така наречени търговски стопанства, които били специализирани за определени култури.

Плевелите се отделяли на ръка или се срязвали с коса.

Гражданите често имали постоянен доставчик от околните фермери или зеленчукопроизводители, който систематично ги снабдявал с определени продукти.

Овощарството се водело по традиционен начин.

Тази картина се е из-

менила значително за последните 40 години.

В наши дни е много по-голям броят на хората, които напълно зависят от еднообразната, стандартизирана храна, намираща се в изобилие по рафтовете на супермаркетите.

Ако някои плодове и зеленчуци се появяват по времето, което съответства на тяхната биология, то много други са достъпни през цялата година, независимо от сезона. Обикновено тези продукти се предлагат на относително ниска цена. Голямата част от тях са достатъчно привлекателни на вид, но нямат аромат.

Като правило плодовете се събират, преди още да са узрели. Всички тези продукти са отгледани в съответствие със съвременните икономически принципи. Тъй като трудът струва пари и издържането на фермите е скъпо, фермерът използва много химически торове, обработва посевите с пестициди, за да унищожи всички видове вредители и използва хербициди и т.н., за да направи стопанството си печелившо.

Науката дава информацията и техниката, която е необходима за това, което се нари-

ча съвременен търговско земеделие. Но от друга страна, получаваната информация касае също така тези фактори, които осигуряват високата хранителна стойност на продуктите. Известно е, че големите дози азотни торове подпомагат повишаването на добива, но намаляват съдържанието на белтък в растението. Плодовете и зеленчуците, които са узрели при естествено слънчево

осветляване, имат свойствен натурален вкус. Те притежават висока хранителна стойност, която се изразява в количеството на разтворимия белтък, витамините и другите хранителни вещества. Ние знаем, че химическите торове изменят активността на ферментите в растителните тъкани, а това на свой ред определя поведението на продуктите по време на храненето.

Плодовете и зеленчуците без аромат, безвкусните репички, острият и даже неприятен аромат на цветното зеле и на другите видове зеле - всичко това обикновено е следствие от използването на големи количества пестициди и минерални торове.

Биодинамичната градина обслужва преди всичко потребностите на семейството. Също така е голямо удоволствие да

се прекарва в нея свободното време. Вашата градина е като книга, която можете да изучавате безкрайно. В нашето време на стандартизирана храна тя ни дава възможността да запазим представата за това, какво са натуралните качества на зеленчуците, които притежават тази висока хранителна стойност, която може да бъде създадена от земята и слънцето.

ФОРУМ НА ТЕМА "СЕМЕЙСТВОТО - ЗНАЧИМОСТ, НЕОТЛОЖНИ ВЪПРОСИ И ПЕРСПЕКТИВИ". ФОРУМЪТ СЕ ПРОВЕДЕ ПО СЛУЧАЙ 12-ТА ГОДИШНИНА НА МЕЖДУНАРОДНИЯ ДЕН НА СЕМЕЙСТВОТО 15 МАЙ (ОБЯВЕН ОТ ООН ПРЕЗ 1994 Г.).

Изказване на Атанас Панчев - член на Изпълнителното бюро на Българска родна партия

ЗА ВЪЗПИТАНИЕТО И ЩАСТИЕТО НА ДЕТЕТО Е НАЙ-ВАЖНА ЗДРАВТА СЕМЕЙНА СРЕДА

Бог е създал човека по свой образ и подобие.

Как да разбираме това? Значи ли, че 80-годишният, стар, болен, уморен от живота човек, е копие на своя създател? Значи ли, че човекът, който счита себе си за слаб и отказва под този предлог да управлява живота си, чакайки само помощ отвън - от своя Отец, е копие на онази най-велика сила, измислила и създала света, измислила и създала небето, Земята, животните, растенията и Човекът като венец на всичко сътворено?

И все пак подобие има! Откриваме го в малкия човек. Когато се роди дете, в първите години на своя живот то наистина е властелин на всички космически енергии, господар на Вселената.

Грешката, която го превръща в циничен човек на средна възраст, а по-късно в отчаян от живота старец, се състои в неправилното възпитание от страна на родители, училище и общество като цяло. Огромно натиск оказва системата, създадена преди хилядолетия от шепата хора, наричащи себе си жреци. Тя има за цел едно - да въздейства върху малкия човек по такъв начин, че той да "заспи", забравяйки кой всъщност е, защо се е родил, слаб ли е или силен, тленен ли е или вечен. И като следствие, вече пораснал, да се счита за роб на условностите, да бъде нещастен, слаб и покорен, да живее и да се държи безотговорно към себе си, към другите хора, към животинския и растителния свят, към Земята и своя създател, а не като любимо, най-надарено и силно дете на бога. Заспивайки по този начин, човекът става послушно оръдие в ръцете на господарите на света - жреците. Те го използват дори срещу собствените му деца. Получава се един омагьосан кръг: неправилно възпитаният човек, след като израсне и има свои деца, съдейства от незнание на системата за тяхното заспиване и като следствие, за нещастния им живот като възрастни.

Процесът на заспиване протича много бързо в детските градини. Те са специално предназначени за тази цел от хората, управляващи човечеството.

Какви са методите за предотвратяването на този процес, който се явява основна причина за грешната представа

на хората за света, за всички нещастия, за омразата, за бедността, за войните?

Знае се, че целия видим свят, всичко, създадено от Твореца е МАТЕРИАЛИЗАЦИЯ НА НЕГОВИТЕ МИСЛИ. Една от най-важните грешки, които се допускат при отглеждането на децата от най-ранна възраст, е насочването им към игра с изкуствени, създадени от цивилизацията ни предмети, вместо с живи създания. При допира и общуването със своите играчки детето влиза в съприкосновение с творческата мисъл, вложена в тях. То търси да осмисли тяхното предназначение и ако това са "материализираните мисли на нашия създател", живи създания, всъщност търси замисъла на Твореца.

Сравнете творческата мисъл, вложена в едно дръвче, което е живо, диша, ражда плодове за човека, дава нектар на пчелите, има естетическо въздействие, само възпроизвежда се чрез семена, с мисълта, вложена в куклата например. По този начин общуването и играта с растения и животни пускат в действие един процес, който ще оказва влияние върху целия по-нататъшен живот на индивида. Става въпрос за ускоряване на човешката мисъл. Този изключително важен за формирането на личността процес може да бъде подпомогнат чрез един много лесен способ - задаването на въпроси на детето. Правилно е, когато то поиска помощ в своите разсъждения за такива въпроси като "Кой съм аз?", "Откъде се появил човекът?", "Кой ме е измислил?" (известно е, че всички деца задават подобни "трудни" въпроси), да не се отговаря с половинчати отговори, които само ще ограничат детската мисъл в някакви рамки. Много по-добре е да се отговори с въпрос, стимулиращ по-нататъшните самостоятелни размисли и търсения на детето, например с: "А ти как мислиш?" или "Този въпрос е интересен и за мене, помисли и ми кажи своето мнение", или "Защо светят звездите? Как мислиш, каква е тяхната цел?" По такъв начин, вместо да се налагат мисловните рамки на родителя в дадена област (било то по-широки или по-тесни), детето ще се научи да се стреми към разсъждения и оценки, да им се доверява, а не да възприема слепо всичко отвън.

За ускоряването на

мисълта на детето е от голямо значение да не са прекъсва то, когато е замислено. За важноста на това правило може да се съди по резултата от прекъсванията в даден разговор, когато е необходима концентрация. В резултат на таква прекъсване се случва човек да се обърка и да си "загуби мисълта". Родителите предполагат, че детето мисли за нещо незначително, маловажно, и считат, че имат право да прекъсват мисловния му процес, когато на тях им е удобно, например, ако решат в този момент да го удостоят със своето внимание. Но в повечето случаи, когато то не е заспало все още, детето се стреми с мисълта си да разкрие най-великите тайни - целта на своя живот, организацията на Вселената, строежа на Космоса, мечтата на Твореца. Разбира се, има се предвид ситуация, в която детето общува с природата, а не се ограничава с изясняване на елементарната творческа мисъл, вложена в дрънкалка.

Чрез ускоряването на мисълта на малкия човек, ще стане невъзможно неговото заспиване.

Детето трябва да се уважава! Насилието дори в най-меката му форма, като например взимането му на ръце, без то да е пожелало, е изключително вредно. Употребата на сила винаги може да бъде заменена при правилното

възпитание с покана и обяснение. Но трябва да има почва за това - детето да знае, че се разчита на него, че то е **равнопоставено** на своя родител, че е отговорно за постъпките си, че отговаря за вредата и болката, която може да нанесе с някоя от тях. Макар да звучи фантастично, това съзнание на детето много лесно се постига, стига да се постави за цел.

А каква е ситуацията сега? Родителите считат децата си за едва ли не длъжни да им се подчиняват, не заради друго, а заради факта, че са поголеми от тях. Това е най-силният "аргумент" при сегашното възпитание. От най-често повтарящото се обяснение детето научава, всъщност то така си го обяснява, че е непълноценно, че не може да решава въпроси от живота си, защото има по-висша инстанция, че явно на него не бива да се разчита, тъй като би взело грешно решение, че от него нищо не зависи, че не носи отговорност, защото е малоченно.

Какво представлява образователната система на човешката цивилизация? Догми, ограничения, предразсъдъци, насилие над детето, което в тази възраст се нуждае от движение, а не от неподвижно стоене часове наред в затворено помещение. Не това е най-удачния, най-успешния начин за добиване на знания. Ако обучение-

то става сред природата, чрез контакта с живите творения, както вече казахме, мисълта би се ускорила до 10 пъти в сравнение с тази на децата, отглеждани и обучавани в изкуствени условия. Тогава и учебният материал би се усвоил несравнимо по-лесно и по-бързо от сега. Когато климатичните условия не позволяват излизане, в класните стаи процесът на обучение може да стъпи на съвсем различна основа - на равнопоставеността между учители и ученици, на принципа на свободната дискусия между тях и между самите ученици по изучавания материал, на стимулирането на децата чрез изясняване на факта, че те

имат неограничени възможности, защото такива ги е създал Творецът.

И все пак, за да има успех един нов начин на образование, дори и официално да е приет на държавно ниво, най-важно е децата каква представа имат за себе си и за своите възможности. А това е въпрос на домашно възпитание. **Тъй че пак се връщаме на основния проблем - семейната среда и отношението към детето в най-ранна възраст - ускоряване на мисълта му и изграждане на представа за неговата ценност и равнопоставеност в света на възрастните, създаване на доверие в собствените му възможности и наскока, че те трябва да се ползват, за да принесат добро на хората.**

За да израсне детето интелигентно, разсъждаващо, с правилна ценностна система, способно да дава и получава обич, е необходимо да му се осигури добра семейна среда. Любовта между двамата родители е важно условие, защото децата усещат фалша и негативните чувства, ако съществуват такива. Нищо не може да замени, нищо не може да бъде по-полезно за възпитанието и за изграждането им като личности от "пространството на любовта в семейството". То се създава от двамата родители и донася на тях и на потомците им

здраве и щастие. Съществуването му гарантира оставането на великата енергия на любовта в семейството. Защото за съжаление често в отношенията между двама млади хора, които се срещат, влюбват се, свързват живота си, се получава така, че любовта си отива в един по-късен момент. Остава само навикът, интересът, компромисът заради децата. **Това е историята на семействата в нашата цивилизация.**

Има начин, възможно е, тази последователност да се промени. Когато енергията на любовта събере един мъж и една жена, те трябва да направят всичко възможно да я задържат. Създавайки необходимите условия, **ТЯЩЕ ОСТАНЕ ПРИ ТЯХ ЗАВИНАГИ.**

Пространството на любовта, което трябва да изградят влюбените, ако искат да я запазят, не се състои от жъртви предмети. То трябва да е живо, състоящо се от живи творения - дървета, храсти, треви, животни. Трябва да живеят в него, да контактуват с изграждащите го части, да ги обичат и ползват. Пространството на любовта може да се създаде единствено в Родовото имение.

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща с двор с размер от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), включваща домашните и горските животни, по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните, тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост отменящите се социални и политически системи за поколения напред.

Ако двамата влюбени живеят в такова обстановка, вместо в бетонна кутия, увреждаща здравето им, любовта не само ще остане в семейството завинаги, но ще успеят да осигурят на своите деца необходимия досег с природата и по този начин да развият максимално способностите и дарованията им, за да израснат те мислещи и способни на щастие човеци.

За да бъдат наистина по Негов образ и подобие.

Никола ГИГОВ

Ударът: Пищи
Каюското дере

Гюлсюме скри пръстена и му остана вярна. Главата на Петкана остана като урок за всички доносници-българи, станали дьонмета. И като не можаха да уловят Дельо, турската власт реше да удари подлеч, та да пропищи Кръстатата гора. Избра село Райково. В Ели-ас е Райково първо, а до Смолян е Райково второ. Това са две клонки от дървото на Момчил.

Това стана на 8 юли 1720 година. В Райково живееше един кръвожаден турчин на име Селим Ходжа. Той донасяше на Султана, че "райковци непрекъснато се бунтуват и пречат на помохамеданчането". През 1669 година бяха помохамеданчени 74 родопски села, разсипани бяха 218 църкви и 33 манастира в Родопите. Книгите бяха изгорени, ценностите ограбени. Тогава сринаха и църквата "Св. Св. Петър и Павел", Митрополията и Богословското училище в Смилян. Тогава късаха с железни клещи живи парчета

месо от снагата на съблечения гол епископ Висарийон Смолянски. Пребиха го с камъни, шареха го с нажежена пирустия. Още жив - разрязаха с нож гърдите му и изтръгнаха с ръце още туптящото му сърце.

По-късно помохамеданчените села в Родопите станаха 90. А сега Селим Ходжа бе решил да довърши Райково.

Като изслуша доносите, Султанът изпрати заповед до Селим Ходжа - да излови бунтовниците и който не приема правата вяра, да бъде убит и главата му да бъде набучена на кол.

Селим Ходжа очакваше тъкмо това. Той събра доверените си лица, назначи пусиите около конака си в Каюското дере и след това събра 200 райковски първенци. Те нищо не подозираха - бяха поканени мирно.

Щом първенците влезнаха във вътрешния двор на конака, той ги залости. Държа ги гладни и жадни и заяви: "Който не приеме правата вяра ще се прости с главата си". Никой не прие.

Тогава влезнаха джелатите и започна насилието. Изсекоха ги на дръвници както се це-

КОСМОС ОТ МЪКА

пят дърва. Писна цялото Каюско дере. Реката в дерето потече червена.

И какво може да стори Родопца, за да се отбрани? Една чета не може да се справи с

толкова въоръжени палачи. Но ако премълчи това посичане на мирните райковци, утре сечта ще продължи.

Бързоходци и вестоносци се пръснаха из Средните Ро-

допи - всеки да извести районната хайдушка чета какви золуми са сторени в Каюското дере. И предлагаша всички чети да се съберат заедно и в един ден и час да връхлетят връз Райково срещу палачите.

Минаха се деня месеца - събраха се войводите.

По-късно един монах ще запие тази случка така:

"Един петъчен ден, на втория ден след Голяма Богородица, откъм местността Краляв камък се зададоха и влезнаха в Райково въоръжени българи - Мирчо и Дойчин войвода от Райково, Добрин войвода от Езерово, Димо войвода от Устово, Стоян войвода от Очиново, Вълкан войвода от Пещера, Велко войвода от Левочеве, Витан войвода от Кутлово, Чило войвода от Петково и Дельо войвода от Беловидово".

Дельо войвода е посочен последен, защото е дошел с четата си най-отдалеч (От Златоград до Райково).

Сборната чета е била ог-

От стр. 1

съдържа малко истини, много полуистини, пълни лъжи и откровени измислици. Никак не е трудно да докажа твърдението си.

Авторитетни университетски преподаватели, хабилитирани персони се кръстят, че не е възможно историята да бъде открадната. Може и постоянно се прави, достатъчно е да видим "историята" на съседна Македония. Писана е не от някакви случайни люде, а от учени историци, университетски преподаватели, някои дори членове на академии. Почти всички ние знаем, че "тяхната" история се опира главно на кражби, състоящи се в подмяната на "българско" с "македонско". Цар Самуил е "македонец", братя Миладинови и Гоце Делчев също са "безспорни македонци". Нищо, че самите те са се определяли само като българи. И всичко това се извършва през последните осем десетилетия, пред очите ни.

Кои са били Светите братя Кирил и Методий в руската историография? Гърци с някакъв неясен славянски примес, въпреки всичката очевидност, че са били българи. Въпреки всички факти от миналото, че в основата на Киевска Русия лежат българският език, българският модел на християнската религия, нашите букви и култура, руските учени историци приписват всичко на Византия и гърците. Миналата година покрай честването на 3 март архиепископът на Калуга призна тези безценни за Русия заслуги на нашия народ, но от това нямаше последствие сред "учената" прослойка в Русия.

Огромна част от све-

денията за нашата история досега са черпени от писанията на византийски историци. В тях гъмжи от злонамерени фалшификации и чисти измислици за България. Например, цар Борис Първи бил изтребил 52 боилски рода, защото не искали да приемат християнството, покрай тях ослепил и сина си Расате. **Абсурд, нито преди, нито след това подобни форми на наказание сред българите не е имало. Виж сред византийците - да.**

Или как свинарят Ивайло Бърдоквата станал цар и повел войската ни към победи над враговете. Невероятна глупост! Представете си само как славянската българска войска с пет степенната си система на организация, с професионалния си команден състав, която векове наред е побеждавала най-силните армии на Средновековието, тръгва след един свинар с прякор Марулята и с викове "Да живей нашият славен Бърдоква!".

Ами за предишни времена, ами измишлятините за великия кан Исперих? Крил се той бая годинки време като лалугер в ъгъла между Дунав и Черно море с някаква мижава орда от десетина хиляди уплашени, мърляви конници със семейства им. Прогонили го били братята му от бащините земи. Но като дошла 681 година канът на дивите вулгарос повел горните нещастници на бой със самия "блестящ" василевс и неговата могъща армия и взел, че ги победил за някакви си два-три дена. Ама така ги победил, че василевсът просто търтил да бяга и бил много радостен да

ИСТИНСКАТА ИСТОРИЯ НА БЪЛГАРИЯ

подпише договор, според който се създава Дунавска България. Архипростотия, но и досега стои в учебниците на децата ни.

Нямало било фалшифицирана история, нямало било открадната! Волтер пише: "Съществува още по-смешна история, отколкото е римската на Тацит: това е византийската. Нейният срамен сборник съдържа само декларации и чудеса и се явява позор за човешкия ум."

Не само с българската история е така, същото е и със световната. Исак Нютон между научните си занятия с физика около две десетилетия е посветил на изучаването на Стария завет и историята на християнството. Като се е опирал на данни от астрономията, на методите на филологията и на текстологическата специфика на изследвания материал, великият учен размества хронологично редица библейски събития, като главно ги премества към нашето време с три, пет и дори двадесет столетия! Подобни изследвания е направил и друг известен учен и философ - Барух Спиноза. Той убедително доказва, че в историята за Мойсей има доста небивалици и абсурди. Амстердамската синагога го изключва от паството си, което, разбира се, не може да повлияе на фактите и на обективната логика.

Още през XVI в. испанският учен Де Арсила казва, че цялата древна история е съчинение от Средните векове. Век по-късно йезуитският историк

Гардуин посочва, че класическата история е произведение от XVI век. В началото на миналото столетие немският учен Роберт Балдауф заявява, че древната и ранносредновековната история са фалшифицирани през Възраждането.

Между най-големите и безсрамни фалшификатори на историята се нареждат гърците "учени" историци. Един от най-посещаваните археологически паметници в света е акрополът. Има снимки на този обект от началото на XX век по време на първите реставрационни дейности около него. Виждат се ясно средновековни крепостни стени, разположени под него. Как така древното стои върху средновековното?

По същия начин, по който много по-древните, по-силни и по-цивилизовани от гърците траки изведнъж решили да се "елинизират" и изчезнат, оставяйки наследството си на Балканите на гърците. По същия начин, по който неизмеримо по-мощните и по-развити от някакви славяни в културно отношение българи на кан субиги Исперих изведнъж се гмурват радостно в измисленото славянско море. Взимат езика на тези ниско развити племена и изчезват завинаги, запазвайки само името на държавата, която са имали, доказателствата са били в родово-общинния строй. За здравия разум е трудно да си представим подобно нещо: побеждават самата Ви-

зантия като българи, но веднага след това се преименуват на славяни.

Според гърците историци Аристарх от остров Самос още през IV в. пр.н.е. е знаел, че Земята е кръгла. Нещо повече, знаел още, че тя се върти около Слънцето, а около нея се върти само Луната. По същото време в същата страна живеел и Козма Индикоплевст, който тълкувал в заблудата, че Вселената е кутия, в центъра на която се помещава плоската Земя с планината Арарат, около която се въртало Слънцето. Тези хора не са ли общували по онова време, нали то е било много цивилизовано? **Напълно непонятно е защо 20 столетия след гениалния Аристарх Самоски на Джордано Бруно и Галилей така и не им повярвали за същото. Излиза, че в историческото време е зейнала огромна дупка с размер 2 хиляди години?!**

Ами да, защото гърците "историци" твърдят, че през III в. пр.н.е. Ератостен Киренски вече е бил измерил окръжността на Земята. При това с такава точност, с каквато е изчислена едва през XIX в. н.е. Но тогава не е имало секундомер, нямал е с какво друго да измерва, освен със скоростта на камилски керван, а ъглите на издигането на Слънцето да определя чрез забита в пясъка пръчка. Излиза, че човекът просто се е досетил, зяпайки в небето.

Но как така ще зейне подобна времева дупка и още доста други подобни, каквито откриваме в дебелите истори-

чески трудове? Набеденият виновник е Църквата, която се оказала мракобесна и унищожила натрупаните от древността научни истини. Или пък скрила някои от тях вдън гори Тилилейски. Несериозно е това. Никакви такива открития в древността не е имало в Гърция, само измислици за Великата Елада и нейната грандиозна роля в историята на човечеството. Същото като претенциите на талмудистите за Стария завет, който бил извор на всякакви премъдрости.

Огромна част от събитията, с които са пълни дебелите исторически книги, в действителност са се случили по друго време, на друго място и с други лица. Да видим кога е сътворен светът според различни исторически източници. Според юдейския календар на 7 октомври 3761 г. пр.н.е. Според византийския календар важното събитие се случило точно 25 март 5492 г. пак преди н.е. Същата каша е и с огромно количество исторически дати.

Опит да се подреди кашата се прави чак през XVI век от Жозеф Скалигер Само преди 4 столетия. Целта му е била да разположи във времето наличните тогава исторически сведения, като отговори на въпросите кога са се случили, къде и с кого. Ако въобще са се случили. Всичко се свело до окултни пресмятания и привързване на исторически дати към

И ПЕСЕН

ромна - в една песен се пее, че са били "хиляда млади юнаци" и ги е предвождал Дельо войвода.

Сборната чета се спуска нарочно в петъчния ден, загражда джамията, хваща Селим Ходжа по време на молитвите си, излавя всички в джамията - турци и помахамеданчени предатели. Селим Ходжа, главният палач в Каюското дере, го набиват жив на кол, а сетне забиват кола в Каюското дере, където са били посечени 200-те райковски първенци. Останалите избили пак там.

Властта не посмяла да преследва бунтовниците, а "мълчаливо преглътнали това отмъщение на юначните българи"... И още в този ден се породила песента:

*Дельо си се загаде
с хиляда млади момчета.*

Веднага след отмъщението четите се пръскат по родните си места. И тук човек може да се запита: толкова много са изброените войводи, толкова много са участниците, защо народният певец отново е изпял песните си за Дельо войвода? Главен организатор ли е бил той или е бил леген-

дарен в безстрашието си. Тъкмо той е побил на кол кръволака Селим Ходжа - да се знае и помни как поробителите посичат мирни райковци и какво следва след това. А може би защото Дельо войвода сам е бил прочут певец. И още, имало е родство между Райково първо (Ели-ас) и Райково второ в Смолян - родовата клонка на Момчил юнак.

В знак на благодарност тъкмо в Райково са изпяти най-лиричните песни за Дельо войвода, и най-трагичните:

*Дельо ми борже говтаса
в среде, вае касаницата
дену се люде колежа.*

Насилията в Беловидово, Старцево и Райково се преплитат в песните в една обща картина:

*В кладине стари убиват,
деца на щикве навират,
мадине в синджир наворзват,
да ги рубинки направят.*

*Рубинки жално пишеха
ага си рожби гльодоха
на турски щикве наврети.*

Как се понася подобна гледка - малки деца "наврети" на поробителски щикове. И каква сила е идеала у Деля, та певецът да види

своя закрилник като спасител:

*Дельо синджире разсича,
моми робинки разпуска,
млади невести утнима,
гребни гечкове засмива,
сирашки солзи изтрива.*

Всичко може да се разруши, но песента остава цяла. 40 песни са изпяти за Дельо. Някои от тях са шедьоври. Райковка е изпяла и тази най-лирична изповед - венец за героя:

*Га да ми Дельо премине
през чосста гора зелена,
пилце от радост запяха,
слонце по-есно засвети,
кичици два зацветиха.*

В една и съща пролет, в едно и също лято - кичиците два да зацветят, защото минава Дельо. И слънцето по-ясно да свети, защото минава Дельо. И пилците порадостно да пеят, защото минава Дельо. Спасителят на деца, спасителят на момичета, невести и синджирни робинки.

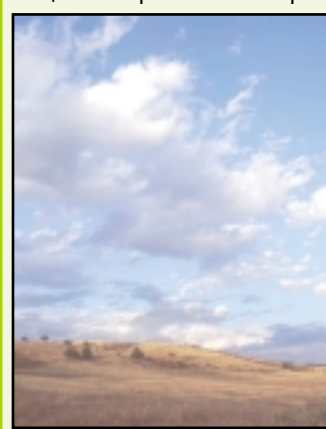
И не достига това, ами с цял глас народният певец се провиква в знак на благодарност:

*Дельо бре храбра войводо,
Дельо бре - наша горжеву!
Жив и здрав да си, войводо:
да ти се помни името
- слонцище горге иззрява.*

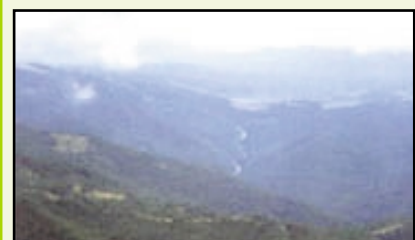
До свършека на света. Без да свършва човешката обич.

АРАМЛИЕЦ – ВРЪХ ОБВИТ В НЕПОМРЪКВАЩА СЛАВА

Колко много са Средногорските върхове. Всеки от тях носи в себе си чудни легенди и предания за хайдутите и юначни българи, за смели войводи и народни закрилници, за мъстителите на народни изедници и тирани. Незабравими със спомените за славните въстаници от април 1876 година, които са бродили по долини и рътлини, по ридове и върхове, да се борят и бранят свободата... Един от тези върхове е Арамлиец (Харамлиец).

Този легендарен връх се намира в Ихтиманска Средна гора, недалеч от хижа "Йордан Кискинов". Тукашните околности и връхът пазят спомени за славни исторически събития от Априлската епопея. През бунтовната пролет на 1876 г. тук минава славната хвърковата конна чета, водена от апостола Георги Бенковски, тръгнала да вдига на бунт българите от села и градове, да дава кураж на непокорните българи. Тук се събрали въстаниците от околните села Поибрене, Каменица, Раковица и др.

"Тук Средна гора е твърде буйна и стръмна - пише летописецът Захари Стоянов в "Записки по българските въстания" (стр.371, издание 1962 г). Немислимо беше да оправим ние пътя за паметното село (с. Каменица) през всичките тия криви долини, непроходими урви и объркани пътеки, ако да не срещнахме на всяка крачка въстаници от селата Поибрене, Каменица и др. Паролата Наполеон много ясно се произнасяше от наша страна... Ние отидохме най-напред да се срещнем с въстаниците от с. Раково, които се намираха малко по-горе от Харамлиец в една прекрасна долина покрита с бели високи букове, около един извор, из който плаваха букови листовца." Летописецът превъзходно е описал цялата обстановка и настроението на бунтовниците, техните чувства, емоционалност и готовност, и красотата на този дивен средногорски край.

И сега, когато човек мине през връх Арамлиец и неговите околности, мислено се връща в онези бунтовни дни, изпълнени с възторг и велико очакване, но завършили с разгром и трагизъм... Те са оставили вяра и оптимизъм, че свободата рано или късно ще огрее поробеното Отечество.

Елате в този край, посетете го! Той заслужава. Летувайте, почувствайте миналото на едно величие и слава. За Арамлиец (Харамлиец) може да се отиде откъм гара Мирново - с автобус до с. Каменица, оттам по маркирани пътеки за около два часа се достига до хижа "И. Кискинов" и от нея само на два разкрача (десетина минути) е пленителният връх.

Георги ТАНКОВ, Пазарджик

ОЩЕ НЕ Е НАПИСАНА

датите на имащи място в миналото слънчеви затъмнения. И едните, и другите дати пресмятат самият Скалигер. Така се появила "единната скала на времето" и историята се построила в една линия. Католическата църква осветила

този вариант на "научно установеното минало".

Малко по-късно, през следващия век Дионисий Петавиус преизчислява тези дати към датата на раждането на Христос, те с малко промени са дошли и до днешно време. През тези 4 века обаче идват нови и нови сведения

от различни източници, идват египетски папируси и глинени плочки с клинообразно писмо от Месопотамия, например. Няма проблем, едно по едно новите сведения се подреждат във вече създадената хронология. Сакън,

само да не се използват за нейното построяване наново! Така през XVIII век с усилията на учени историци от великите европейски държави периодизацията на историята добива завършения си вид на древна, средновековна и Ново време.

За Летописа на поп Йовчо у нас се знае отдавна. За него се знае от обширната публикация на Петко Славейков в Сборник за народни умотворения. Летописът представя българската история в два списъка - "Имена князей болгарских" и "Имена царей болгарских". Първият започва от 105 -106 г. н.е. и завършва в 895 г. Вторият започва от 900 г. и завършва в 1396 г. Досега тези исторически факти, тази кар-

тина за древното ни минало не прониква в българската научна литература. Преди няколко години проф. д-р Георги Бакалов писа във в. "24 часа", че **българска държава в Европа е имало най-късно през 165 г. н.е. В учебниците, по които българските деца учат история, все още стои датата 681 г.** Пак добре, че махнаха и доскоро сакрализираната в герба на държавата ни дата 1944 г.

А после се чудим има ли фалшифицирана история, има ли открадната. Нашата, нашата е такава! Вероятно най-крадената и фалшифицирана история на света. С прякото и косвено съдействие на български учени и политици. Докога?

Екатерина СТАЕВА
Велинград
17 май
1876 година

Звездите гаснат една след друга, за да дадат път на зората да се пукне и отрази във водите на една голяма река, едно голямо събитие.

Всички пътници на парахода "Радецки" още спят. Будни са само матросите, капитанът, рулевият. Но една сянка през цялата нощ тихо, незабелязано се движи, наведжда се, взира се в пътниците. Коя е тя? Сянката на Христо Ботев броди тихо и наглежда своите юнаци. Познава ги по вързолпите и сандъците, по младостта и сияещите лица. На Турну Магурели се качва и бра-

тът му Кирил заедно с Войновски и други пътници. Брат с брат се срещат мълчаливо и само с поглед се помилват. На Бекет мълчаливо и с престорено безразличие се качват Никола Обретенов, Георги Апостолов, Сава Пенев и Перо Македончето.

Сърцата на всички преживат от радостно очакване и неясна тревога. След Бекет идва Козлодуй. Ботевото сърце бие силно до полуца. Колко близо е Отечеството! Нали много на света обича него! Но някаква мъка и някакво предчувствие разяждат гърдите му. Той не знае още, че това що най-много обича е окървавено, в него сияят пламъците на Панагюрище, Клисура, Перушица, Батак... Там други негови другари мерят сили с вековния поробител.

Оглежда се. Край него са стотиците предани другари, тръгнали с него, под неговото знаме. Тогава щастие озарява лицето

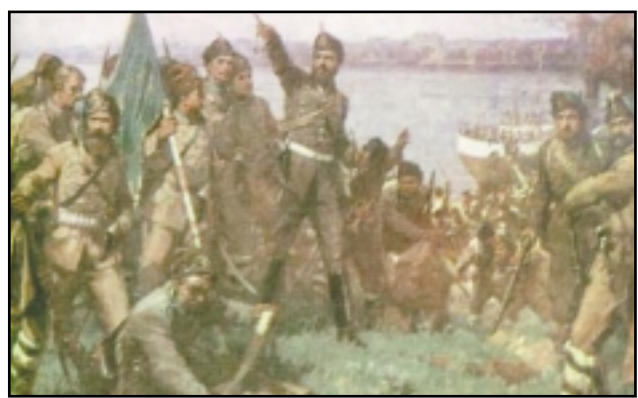
„Тих, бял Дунав...”

му. Това е най-бленуваният ден в живота на поета.

Усамотил се, за да остане сам със себе си, с мислите, тревогите и радостта си, той съчинява онези нежни и мъжествени прощални думи към съпругата и детето си. Подобни слова мислено споделя и се разделя и с приятелите, които в момента не са с него.

Идеалът - Свободата, за която са тръгнали да дадат живота си, изисква юначество, сила на духа, великодушие. Врагът е жалък, вече победен в битката, за човека той е изгубил правото си да бъде назоваван "човек".

Христо Ботев отдавна е избрал своя път - път на борбата, път към смъртта. Но смърт, в която не се

който падне в бой за свобода, той не умира!"

Параходът все така пори водите на Дунава, машините ритмично тракат. Един велик поет и велик човек изживява най-голямата си радост. Наближава Козлодуй и една нова страница в историята на българския народ. Само един знак и всички "градинари" пристъпват към изпълнението на последната точка от плана.

Капитанът на парахода не подозира нищо и спокойно си гледа работата. Скоро проехтява мощен глас:

- На оръжие момчета!
На учудения поглед и въпрос на капитана се обяснява, че на парахода пътуват въстаници и той трябва да се подчинява на техните разпореждания.

- Аз съм водач на двеста души въстаници. Ние

можем да завладеем парахода със сила, но бихме били по-доволни, ако сами са подчините.

Това са думи на Христо Ботев, застанал с гола сабя в ръка срещу капитана и помощника му. Капитан Енглендер с треперещи ръце чете подаденото му писмо. Това, което иска от него воеводата, да стовари въстаниците при Козлодуй, му се вижда чудовищно, но след малко се съгласява.

- Имам чест да ви се представя, Дагоберт Енглендер, капитан на парахода "Радецки".

Новият комендант на парахода отговаря:

- Христо Ботев, бивш публицист, сега български воевода.

Двама си подават приятелски ръце.

Знаменосецът вдига знамето високо.

- Да живее България! - еква мощен възглас и се понася далеч над тихия бял Дунав.

ДУХОВНОТО ЛЕЧЕНИЕ И БЪЛГАРИТЕ

Васил КАНИНСКОВ

1. УВОД

1.1. Самокритика на съставителя

За мнозина познати на лечителското изкуство и тънкости от този вид занимание ще прозвучи съвсем наивно и доста тенденциозно гръмкото наименоване на книгката: "Духовното лечение и българите". И, явно с достатъчно основание, те ще бъдат прави в първоначалните си, а и по-късни мнения и критики относно правдивостта и силата на така поднесеното заглавие.

Логично е, ще каже Читателят, след като самият автор предлага това доста отговорно заглавие, да го защити. И то не как да е, а поне с няколко авторитетни дипломи и поредици от научни публикации - не само с празнобукство и празнотумство, уж носещо здраве на хората.

Най-малкото, в което е необходимо да ни увери авторът, ще продължи Читателят, е съществуването на реална връзка между т.нар. "духовно лечение" и т.нар. "българи". И ако съществува, тя трябва да се докаже и разгледа в двете направления. Направления с достатъчно убедителни твърдения, имащи поне следния вид:

1. Всичките българи да са абсолютно здрави.

2. Всичките българи да са духовни лечители.

Но отговорно, ясно-мислещият и здраво-стъпилият на земята сегашен учен и съвсем правдиво свързаният с действителността на болестните състояния медик ще ни покаже и докаже по съвсем нед-

вусмислен начин, че двете условия не са на лице. За голямо наше огорчение или радост техните твърдения ще бъдат верни. Верни в частта, че българите са достатъчно болни и страдащ народ. Съвсем естествено, от този болен народ може да се очаква да се пръкнат индивиди, а не личности - духовни лечители, които да практикуват по-горе измисленото, т.нар. "духовно лечение".
Още повече - ако се обърнем към добре запознатите с историята учени и потърсим при тях единомислие в твърдението, че българите притежават исторически традиции в лечителското изкуство, едва ли ще намерим от тях и най-малката подкрепа.

Прабългарите - ще кажат историците - идват в днешните български земи с многобройно славянско присъствие, създават през **681 година** славяно-българска държава, в която има и местно малобройно тракийско население и т.н., и никъде нямаме писмен или

друг документ, че те са притежавали и практикували някакво лечителско изкуство.

Едва по-късно, през ранното Средновековие - ще продължат учените - на т.нар. "богомили" се приписват, по оскъдни исторически данни и писмени документи, полумитични-полуистинни лечителски практики.

В малко по-новата ни история, при преглед в частта на т.нар. "хайдушко движение", главно от народния фолклор се споменава за лечебните свойства на определени няколко вида билки: посечено биле, лудо биле, ранилист (хайдушко биле), овчарска зубрица, босилек, жливовлек и т.н. **И съвсем явно още тук се срещаме с лечебни практики, провеждани от личности, без каквито и да било документи за този вид занимание - обикновено поостарели възрастни жени, т.нар. бабички.** Поради тогавашната липса (арх. - недостиг) на дипломирани медици, в техните ръце пълни с микроби са се оставя-

ли и родилки, и малки деца, и по-големи, а, съвсем щяхме да забравим нещо много важно - и добитъка. Под добитък се разбира домашните животни, като коне, крави, овце и т.н. С една дума би казал нашият съвременник - **огромно невежество, мръсотия, болести, нищета и шарлатания.** Под шарлатания съвсем основателно можем да разбирате нещо като съвременна пирамидална структура. Как ли е оцелял българският народ в тази ситуация? Отговорът на този въпрос едва ли ще бъде получен някога. Впрочем има един полуофициален отговор: имали сме широкомащабна, поради липсата на електричество, дете-направа и детеродна дейност.

Непосредствено след Освобождението от турското "присъствие" се изграждат едни от първите болнични заведения в Княжеска България. Помагат ни чужди медици, а и българи вече провеждат своето обучение по Европата,

обикновено във Франция. Малко по-късно, вече в Царство България, проблемът с недостига на доктори е напълно решен. Тук под титлата доктор разбираме личността завършила медицинското си образование в Европа. Може дори да се каже, че през този период проблем със здравето на българите почти няма, ако се вземат за база данните от 1939 година. Само отделни "черногледни" личности тогава пишат недоброжелателни неща. Единият - за някаква си "жълта гостенка", която не може да се лекува и най-често посещавала бедните и недоялите. За съжаление, в последните няколко години тя пак ни дойде на гости. Другият, който претендира, че познава из основа българската душевност пък, вместо да изпрати едно боледуващо дете при тогавашните авторитетно завършили доктори в Европа, го праща заедно с баща му "По жицата" да търсят... бялата лястовица.

Като че ли край на това огромно невежество се поставя от новото ни Освобождение - този път от Царско присъствие. Започналите широкомащабни процеси на колективизация, индустриализация, електрификация и малко по-късно на "полупроводниковизация" в НР България създават предпоставки за увеличаване брой лекари и медицински персонал на глава от населението. Тук под лекар се разбира личността, завършила медицинското си образование с учебници, написани изключително от съветски източници. Не след дълго време няма кътче от НРБ или чо-

век, живеещ в нейните граници, които да не са получили действително медицинска помощ и то, забележете, безплатна. Безплатна в смисъл, че е взета от народна мъдрост - "един пие, друг плаща". От тогавашните документи, писани под формата на програмни речи през пет години, е видно, че с пъти намаляват много видове заболявания или почти изчезват, смъртта отива към своя минимум, а броят на учебните медицински заведения и дипломирани лекари расте все нагоре и нагоре. През този период окончателно се слага край на башското лечение, шарлатанията, гадателството и т.н. с огромната помощ на един от методите в управляващата тогавашна Партия. Метод, наречен "диктатура на пролетариата", при който мнозинството от лекари, секретари и верен на Партията медицински персонал, особено старши сестри - партийни секретари с "червен билет" в болници, отделения и поликлиники, налагат своята воля върху малцинството от лечители и случайно промъкнали се през ситото на "партийната цедка" лекари по призвание. Но нещата не спират до тук: започва се и едно широкомащабно вътрешно разпределение на специалности по видове заболявания и по-надребно - до ниво орган или част от него, въвеждат се множество научни титли и звания, създават се, посредством непрекъснати реорганизации и организации: катедри, екипи, звена, многобройни институти и т.н. Отговаря се на един вътрешен повик на

На стр. 11

Рецепти за природно лечение на Петър Дънов

ПРОСТУДА

1. При простуда първата мярка е да вземете очистително, да се изчистят стомаха и червата ви от всички ненужни вещества. Един-два дни се въздържайте от ядене, яжте по две паници супа от картофи. Изпийте и по 2 чаши спаначен сок със сол и по 3-4 чаши гореща вода.

2. Ако някой от вас е простуден, нека се качи два-три пъти на някой връх, да се изпотят добре. След това да изпие 2-3 чаши гореща вода и да се преоблече.

3. При силна простуда вземете една ябълка и я обелете. Дъвчете корите й дълго време и след това ги изплюйте. После си сварете синя тинтява, цветовете от пелин и подбел и пийте по 1 кафена чашка на ден.

4. Разтрийте гръба си, за да подобрите кръвообращението, да разширите капилярните съдове.

5. Синаповото семе има свойството да изтегля простудата от организма.

6. При силна простуда, вземете първо очистително - рициново масло. После из-

пийте няколко чаши с гореща вода докато се изпотите няколко

пъти. Яжте топла храна и стойте завит добре, на топло.

ЗНАМЕНИТИ ВЕГЕТАРИАНЦИ

КРИСТИЯН БЕРНАРД - кардиохирург (невегетарианец):

"Аз бях довел две мъжки шимпанзета от колония на примати в Холандия. Те живееха едно до друго в отделни клетки в продължение на няколко месеца, преди да използваме едното от тях като донор на сърце.

Когато го слягахме да спи в неговата клетка при подготовката за операция, то викаше и плачеше непрестанно. Ние не обърнахме внимание, но това трябва да е направило силно впечатление на неговия другар, защото когато преместихме тялото в операционната, другото шимпанзе скърбеше горчиво и беше неутешимо в продължение на дни. Инцидентът ми направи дълбоко впечатление. Аз не пожелах никога повече да правя експерименти с такива чувствителни същества."

РОБЪРТ ЛУИС СТИВЪНСЪН (Robert Lewis Stevenson, 1850-1894) - английски белетрист неоромантик:

"Ние консумираме труповете на същества, които имат апетит, страсти и органи като нашите и изпълваме ежедневно кланиците с викове на болка и страх."

Общи принципи при отглеждането на дърветата

В природата всяко дърво в течение на целия си живот расте на едно и също място - там където е паднало и покълнало семето. Не на всички семена обаче се отдава да покълнат (много от тях случайно попадат на непригодни за прорастване субстрати или места, например на камъни, във водата и т.н.). От покълналите семена пък не на всички им се отдава да доживеят до следващата година: много кълнове загиват в резултат от конкуренцията с тревите, недостиг на влага и хранителни вещества конкретно в мястото на прорастване (например, ако прорастването е станало на повърхността на дебел мъхест слой) или по други причини. Даже от оцелелите кълнове значителна част ще загинат в течение на няколко последващи години заради неподходящи за ръст условия, повреждане от различни заболявания и т.н. В резултат от много хиляди, а понякога и милиони, паднали на земята семена, ще израсте само едно възрастно дърво.

Затова, за да се избегнат всички тези проблеми, при изкуственото отглеждане на гора се използва по-голям или по-малък посадъчен мате-

риал - няколко годишни фиданки или едногодишни фиданки, които в течение на няколко години се отглеждат в специален разсадник, където е полесно да се осигури бърз ръст на кълновете, отколкото на площта, на която се предполага, че ще се посади нова гора. Само в редки случаи се използва непосредствен посев на семената на постоянно място - основно при отглеждане на дървета с големи семена, които за сметка на намиращите се в семената запаси от хранителни вещества още в първата година от

живота си могат успешно да се конкурират в тревите. Например за пряк посев на постоянно място могат да се използват жълдите на дъба, орехите, семената на сибирския и корейския кедров бор - и то само в тези места, където тревистият килим е невисок, а почвените условия са благоприятни за прорастване на семената.

В разсадника посадъчния материал на дърветата може да се отглежда на едно и също място без пресаждане (в този случай младите дръвчета се наричат "се-

менни фиданки") или с пресаждане в процеса на отглеждане (в този случай се наричат пресаждени или пикирани фиданки). Фиданките на някои дървесни видове могат да се отглеждат също така не само от семенни фиданки или семена, а от калемки или от други части на възрастни дървета.

Посаждането на нова гора не от семената, а от семенни фиданки или пресаждени фиданки позволява преди всичко да се избегне гибелта на младите дръвчета в резултат от конкуренцията с тревите и храстите. Ос-

вен това този начин осигурява по-бързо формиране на новата гора след посаждането. Какво е по-добре да се използва - пикирана фиданка или семенна фиданка, зависи от дървесния вид и от това, къде се предвижда да се проведе посаждането на гората. Ако се отглеждат бързо растящи дървесни видове, които са способни веднага след пресаждането да дадат мощен прираст (например бреза или бряст), като правило не е необходимо да се посаждат особено големи фиданки: дърветата от тези видове са способни сами да се справят с конкуренцията от страната на другите растения.

Няма смисъл от пресаждане на големи фиданки и в този случай, когато на мястото на предполагаемото постоянно посаждане, тревистият килим е слабо развит (например на леки пясъчливи почви или в някои случаи на ново сечище) или ако се отдаде да бъде предварително подготвена почвата - например, да се изоре, за да се избегне бурното развитие на тревистите растения в първите години след посаждането.

Ако се посаждат относително бавно растящи (дори само в ранната

възраст) дървета на мястото, където се предполага мощно развитие на конкурираща растителност, то най-добрите резултати се постигат при използване на достатъчно големи фиданки.

Използването на големи фиданки се предпочита и в този случай, когато съществува опасност от увреждане на посажденията от добитъка (стъпване, ояждане): те по-бързо ще достигнат тази височина, при която добитъка вече няма да ги застрашава. При озеленяването на градовете и селищата също така предимно се използват големи фиданки - основната причина за това е желанието възможно най-бързо да се получи положителен резултат. При смесени посаждения (посаждане върху един участък на два или повече различни дървесни видове) могат да се използват едновременно големи фиданки на един дървесен вид, едногодишни фиданки от друг или семена от трети вид. Например при смесено посаждение на бор и дъб е целесъобразно да се използват три-четири годишни пресаждени фиданки на бора и едногодишни или двугодишни семенни фиданки на дъба или жълди от дъб.

Описание, история и други полезни знания

Куркума (*Curcuma longa*), наричана още жълт корен, е растение от семейството на джинджифиловите храсти. Куркумата, както и джинджифилът, е изсушеният ризом (главен корен в коренището). Родината на растението е Южна Азия; от стари времена то се отглежда в Китай, Индия и Индонезия, а в днешно време и в Южна Америка и Карибските страни.

Коренът се изважда, когато е узрял, почиства се, вари се, кората му се остъргва и останалата част се смилва. При варенето се развива жълтото багрилно вещество, дало в някои западни езици наименованието "жълт корен".

Куркумата е една от малкото подправки, които могат да бъдат купени за лечебна цел и смлени на прах - даже би трябвало да я купувате само така, защото коренът се смилва много трудно.

Куркумата се среща в много азиатски ястия. В някои готварски книги думата за жалост е преведена "шафран" и ако попаднете на такъв превод, това може да доведе до опустошителни кулинарни резултати.

Заради жълтия цвят куркумата често пъти се използва като боя, но тя не е много водоустойчива. Все пак жълтите одежди на будистките монаси са боядисани най-често с куркума.

В Азия куркумата е позната и като традиционно лечебно средство и се из-

ползва много до ден днешен. В този континент и особено в Индия тя е позната отдавна заради три свойства: като подправка, като боя и като лекарство. В народните вярвания куркумата се е смятала за магическо средство, което носели със себе си за защита от лоши духове.

Куркумата дошла в Европа доста късно. Има едно ранно упоменаване на подправката при венецианеца Марко Поло, най-прочутият азиатски пътешественик през Средновековието, който достига Китай около 1272 г. Той пише, че жълтият корен е плод, приличен на шафрана. Лесно може да се установи, че това не е така, ако сложите в рибена чорба куркума, а не шафран.

Действие в телесната сфера

Естествено, куркумата е добро тонизиращо средство, защото дава енергия. С такава цел я употребяват особено много в Китай.

В Азия е познато и специалното действие на куркумата върху черния дроб и жлъчката: дава на черния дроб енергия, която му е нужна, за да се освобождава от отровите. При проблеми с черния дроб би трябвало непременно да опитате с куркума.

Куркумата убива вредните бактерии в храносмилателния тракт, без да вреди на естествената чревна флора.

Не на последно място трябва да се спомене и характерното действие на куркумата върху кожата: тя я почиства и затова в Индия я използват дори като каша за козметични маски за лицето.

КУРКУМА

Действие в душевно-умствената сфера

Куркумата има не само множество положителни действия върху телесното здраве, но също така и един много специален ефект в психичната и мисловната област. Това е подправката, която помага най-добре срещу т.нар. "сънища през деня" или сънища наяве. Може би и вие сте изпитвали това: понякога се изгубвате в сънища наяве, в мечтания с отворени очи, когато се отнасяте във фантазни светове и имате чувството, че губите връзката е действителността.

Докато децата имат много силно изявена склонност към това, да се отдават на дневните си мечтания и сънища, то възрастният човек губи все повече тази своя способност, понеже трябва във все по-голяма степен да се изправя лице в лице с реалността. Жалко е, защото мечтанията или сънищата наяве могат да бъдат нещо напълно положително - те са важни за всякакъв вид творческа дейност, за вдъхновението и фантазиите видения. Наистина има някои тех-

нически методи, които заменят медуима (т.е. средството) "сън наяве" или "мечтание", за да тласнат развитието на личността напред и за да може човек да работи с вътрешните си образи и картини.

За разлика от съзнателното мечтание или "сън наяве", несъзнателното действие "сънуване наяве" при повечето хора представлява бягство от "лошата действителност", в която те вече не могат да се справят. Такива хора са склонни също и да вземат дрога (различни наркотици), за да избягат от реалността.

Куркумата може да ви помогне да развиете в себе си нужната сила, за да застанете лице в лице срещу реалността и да я оформите съзнателно. В този процес не бива да се страхувате, че способността ви за съзнателно използване на мечтанието и сънищата наяве може да бъде изгубена, защото няма да стане така.

Много по-важно е да откриете, че така наречената действителност заслужава напълно да бъде зачитана. Настоящото има свой особен специфичен чар, който ще опознаете, когато се научите да достигате състоянието на абсолютно присъствие в реалността.

Който с цяло сърце се отдава на настоящото пространство и време, ще има точно толкова хуба-

ви изживявания, както и онези хора, които съзнателно се оттеглят в царството на своята фантазия и използват този свят за развитие на творческата си сила и мисъл. Но ние не бива да бъдем едностранчиви. Куркумата ще ни помогне да открием света на реалното и да разширим съзнанието си, за да не остане то ограничено в света на нашите сънища, мечти и фантазии, а да може да се движи и развива свободно във всякакви посоки.

Приложение и рецепти

При жлъчни и чернодробни проблеми, както и при хронични чревни нарушения: загрейте в съд половин чаша мляко и половин чаша вода, но свалете сместа от котлона, преди да е завряла. Добавете 1 ч.л. мед и на върха на ножа куркума, разбъркайте добре. Пийте веднъж дневно от това пиене, най-добре преди ядене, по възможност топло.

При нечиста кожа: смесете в малка купичка 1 с.л. студенопресовано бадемово масло и 1 ч.л. куркума. Навлажнете кожата си с топла вода и я намажете с полученото масло. Оставете го 15 минути да действа и след това измийте с топла вода.

При мечтателност и сънуване наяве, при липса на достатъчно здраво чувство за реалност: вземайте три пъти дневно по 7 капки хомеопатично лечебно средство от куркума. Използвайте я възможно по-често в кухнята като подправка.

ШВАРЦ и ШВЕПЕ,
"Лечебните подправки"

Шеста част

ПЛАНЪТ, ПО КОЙТО СЕ УПРАВЛЯВА ЧОВЕЧЕСТВОТО ПОВЕЧЕ ОТ 6000 ГОДИНИ...

ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ АНАСТАСИЯ

Действително ли човешката цивилизация върви по пътя на прогреса или човешкото общество деградира с всеки изминал ден

Ащо се отнася до Еврейския народ, на негово място би могъл да бъде всеки от съвременните народи; всеки, ако е бил подложен на зомбиране в продължение на четиридесет години скитане из пустинята, слушайки само за окултното, без да вижда сътвореното от Бога.

Иисус се опитал да премахне това кодиране, за да спаси народа си и създал за него нова религия, различна от предишната. Например обратното на казаното: „Око за око, зъб за зъб“, той говорел: „Ако те ударят по дясната буза, подложи и лявата.“ А там, където било казано: „Ти си избраният сред другите народи“, той говорел: „Ти си раб Божий.“

Иисус би могъл да каже на народа си и истината - да разкаже за Ведическите времена, за това как би могъл всеки да живее щастливо в своето имение, сред творенията на Създателя Отец.

Но еврейският народ бил вече зомбиран. Той вярвал само в окултните неща, нереалният свят потискал съзнанието му. Тогава Иисус решил да действа чрез окултните методи. Създал окултна религия.

Върховният жрец успял да разгадае замисъла на Иисус. Доста година се напирал, докато намери решение.

Жрецът разбирал - ако целият свят се обхване от религията, която призовава към любов и смирение и в същото време се запази и юдаизмът, който извисява едного над всички, светът ще бъде покорен. Светът ще се преклони пред евреите, а те са само воиници. Всъщност светът ще се подчини на жреците.

И тръгнали проповедниците на жреца между хората, за да разпространяват искрено по света най-новото учение.

Учението на Иисус ли? Не точно. Сега в него било привнесено доста и от жреца.

да се подчиняват.“ А другата говорела с Иисусовите думи: „Пред Бога всичките са равни и помежду си хората не трябва да се възгордяват, а ближния, дори врага са длъжни да обичат.“

Жрецът разбирал - ако целият свят се обхване от религията, която призовава към любов и смирение и в същото време се запази и юдаизмът, който извисява едного над всички, светът ще бъде покорен. Светът ще се преклони пред евреите, а те са само воиници. Всъщност светът ще се подчини на жреците.

И тръгнали проповедниците на жреца между хората, за да разпространяват искрено по света най-новото учение.

Учението на Иисус ли? Не точно. Сега в него било привнесено доста и от жреца.

Какво е станало по-нататък ти знаеш. Паднал Рим. Великата империя не била разрушена от външни врагове. Рим започнал да се разрушава отвътре, след като приел християнството. А императорите смятали, че то укрепва властта им. Много им допадал единият от постулатите: „Всяка власт е от Бога дадена, а управникът - император е помазан за царуване с Божията милост.“

През четвърти век християнството официално и фактически удържало победа в Рим. Ликувайки, върховният жрец дал негласно, индиректно нареждане на византийския император. И християнският Рим изгорил до основи Александрийската библиотека. Били унищожени всичките 700 033 тома.

В различните гра-

дове горели кледи с древни книги и свитъци. Изгаряли книгите от езическия период, но сред тях били и онези (малко на брой), в които се съдържали знанията на хората от Ведическите времена. Те не били изгорени, а иззети и скрити. А посветените после ги изучавали в тесен кръг, след което ги унищожили.

Върховният жрец смятал, че сега, когато хората все повече се отдалечавали от знанието на първоизточниците, по пътя му вече няма да има препятствия. Добил кураж, той издал още една невидима заповед.

Поради тази заповед на втория Константинополски събор било анатемосано учението за прераждането. Ще попиташ защо? За да не се замислят хората за смисъла и същността

на земния живот. За да си мислят, че щастлив живот има само извън Земята. И много народи на Земята започнали да смятат така.

Жрецът ликувал. Той знаел какво ще стане по-нататък и разсъждавал така: Човекът не е виждал извънземния живот. Не му е ясно как да попадне в рая, където е хубаво, и как да не се окаже в ада, който го плаши. Точно тук ще му подшушна нещо окултно, в полза на моя план.

Така и до днес жреците подсказват на целия свят в своя изгода, но пълна власт над целия свят не успели да си осигурят дори когато, както им се струвало, вече бил унищожен най-силният бастион на езическата култура - Рим.

Въпреки всичко на Земята останало едно островче неподвластно на обикновените магии. Още преди Рим и появата на Учението на Иисус върховният жрец се опитвал да унищожи културата на последната ведическа държава - Русия.

ТАЙНАТА ВОЙНА С ВЕДИЧЕСКА РУСИЯ

Война с ведическата Рус започнала много преди появянето на Иисус на Земята и падането на Рим. Хилядолетната война не се водела с помощта на железния меч. Набезите се осъществявали от окултизма в нематериален план.

Из руските земи обикаляли проповедници на окултната религия. Десетки техни имена можеш да научиш от

днешните църковни книги, но броят им бил десетки хиляди. Били невинни в своите заблуди. Били фанатици, а това означавало, че не са в състояние с мисълта си да обхванат дори и милионна част от Вселената. Те били воиниците на жреца, чиято заповед изпълнявали безропотно и с благоговение, като се опитвали вдъхновено да обясняват на хората как да живеят. Опитвали се да говорят същото, което казвали и във великата някога Римска държава.

Опитвали се да внедрят ритуала. Предлагали да се строят храмове, да не се обръща внимание на земното битие, на природата. Тогава за всеки щяло да дойде царството небесно.

Няма да те натовавам с техните проповеди. Ако поискаш, и днес можеш сам да прочетеш за това, което се говорело тогава. Аз ще ти разкажа по каква причина в продължение на хиляди години те не са успели да направят нищо във Ведическата Рус.

Всеки втори, който живеел в онази Русия, бил поет и шегобиец. В Русия имало и бардове, тогава ги наричали баяни. В онези времена ставали ето такива събития. В продължение на десетилетия воиниците на жреца обяснявали на хората как трябва да се поклонят на Бога. И тук-таме хората започвали да ги слушат и да разсъждават върху казаното. Като виждал това, баянът се подсмивал, съчинявал притча и я пеел. И притчата бързо се разнасяла по цялата Рус. Така в следващите десетина години Русия се смеела добродушно на проповедите на жреца. Побеснял от ярост, той организира нови атаки. Но отново се раждала притча и Русия пак се смеела. Ще ти разкажа три от многого притчи от онези времена.

Владимир МЕГРЕ „Родовата книга“

Двата вълка в нас

Притча на индианците чероки

Стар чероки разказвал на своя внук за борбата, която се води във всеки един от нас. И рекъл на момчето, че в душите ни се борят два вълка. Единият е зъл, той е гневът, завистта, недоволството, отрицанието, алчността, надменността, самосъжалението, чувството за малоченност или пък за превъзходство, лъжата, фалшивата гордост и егоцентризмът. Другият е добър - той е радостта, мирът, любовта, надеждата, спокойствието, скромността, добротата, благосклонността, взаимността, щедростта, искреността, състраданието и вярата.

Внукът се замислил за момент и след това попитал дядо си:

- И кой вълк побеждава?
- Този, когото нахраниш - отговорил старият чероки.

www.spiralata.net

Стефан КАЛАЙДЖИЕВ

Човек сам си създава условията, в които става роб и зависим от злото. Отначало се съгласява в мълчание, за да не си разваля спокойствието и удобствата, после бива уловен по малко за някое от слабите места и накрая бива поробен чрез условията на мълчаливо съгласие, по които се е съгласил да действа и живее.

Най-опасният похват на злото днес е да накара човек да не действа, било под предлог, че нищо не можело да се направи и че една птичка пролет не прави,

БЕЗДЕЙСТВИЕТО

било, че всъщност сам Господ с ангелите си щял да оправи всичко и без човека, а най-често и под предлог, че трябвало първо да оправи себе си, а после - другото. И така човек цял живот оправя себе си в условията на тотална бъркотия и постоянно затыване в нови грешки.

Хората, които са обезнадеждени, и хората, които са от еготиствен и отшелнически тип, са най-срещаните проявления на бездействието. Те нищо не предприемат, те знаят, че

това било без смисъл и по-добре било да си мълчат и изчакват, докато нещо около тях се оправи.

Всъщност с този подход никога нищо не може да се оправи. Всеки човек сам кове съдбата си и когато в знак на съгласие прекланя глава пред несправедливостта, това означава, че всъщност той я търпи отначало във от себе си, а после и вътре, тъй като не разбира, че вътрешното състояние е огледален образ на всичко външно.

Злото сега, това е обездвижване, приковане на хората, поставяне под зависимост от лихви и заеми, от материални ценности, обществени правила и физически авторитети.

Само чрез силни социални действия придружени с упорита работа в себе си и желание да се помага на сродните души, може да се излезе от блатото на обездвижването.

www.imadrugpat.org

Паулу КОЕЛЮ

Боровото клонче от селцето Сен-Мартен

Веднъж в навечерието на Коледа свещеникът на селцето Сен-Мартен, което се намира във френските Пиренеи, се готвел за рождественската служба, когато неочаквано до него достигнало възшебно благоухание. Навън била зима и всички цветя отдавна били прецъфтели, но отнякъде идвал сладостен аромат, сякаш пролетта била решила да дойде много преди да е дошло време за това.

Изненадан, свещеникът излязъл на улицата да погледне що за чудо е това и тогава видял момчето. То седяло на прага на училището, а пред него лежало златно коледно дръвче.

- Какво прекрасно дърво! - възкликнал свещеникът. - Сигурно самите небеса са го докоснали - толкова дивно благоухае! А е направено и от чисто злато! Къде го намери?

Момчето обаче изобщо не споделило възторга на свещеника.

- Колкото по-дълго го нося, толкова по-тежко става - оплакало се то. - И

игличките му са вече съвсем твърди. Все пак това едва ли е истинско злато и се страхувам, че у дома здраво ще ме наругаят.

И момчето разказало на свещеника какво се е случило с него.

- Днес сутринта тръгнах за големия град, за Тарб. Мама ми даде пари, за да купя красива елха за Коледа. По пътя обаче, като минавах през едно село пред очите ми излезе самотна старица, която нямаше с кого да посреще нашия светъл празник, свят за всички християни. Дадох ѝ малко пари за вечеря - не се съмнявах, че ще мога да се спазаря за малко поевтино коледно дръвче.

В Тарб минах край големия затвор. Там, пред вратите му се беше събрала цяла тълпа от хора, които чакаха свиждане със затворниците. Те всички бяха много тъжни: надали им предстоеше да прекарат коледната нощ далеч от своите близки и роднини. От разговорите им разбрах, че някои от

тях нямат дори с какво да си купят парче хляб. Поддадох се на порива и реших да разделя парите си с тези хора - ами че те бяха в крайна нужда. Оставих си само, колкото да мога да хапна нещо. Търговецът, който продаваше коледните елхи е приятел на нашето семейство и си помислих, че ще мога да се уговоря с него да ми даде елха, а през следващата седмица да си отработя дълга.

Когато обаче отидох на пазара, се оказа, че днес този търговец не е изля-

зъл да продава. Аз се опитах колкото мога да поискам назаем пари, за да купя елхичка от друг продавач, но никой не искаше да ми даде срещу дълг.

Тогава си казах, че със сит стомах се съобразява по-лесно. Но до кафенето, към което се запътих, стоеше някакво момче, на вид чужденче. То ме помоли за малко пари - вече два дни не беше слагал нито троха в устата си. Аз веднага си предтавих, че може би, когато Иисус е бил малък, също

така е гладувал. Нищо друго не ми оставаше, освен да дам на бедното момче всичко, което ми беше останало и си тръгнах за къщи. По пътя скърших борово клонче. Опитах се да го отрежа по-равно, но то стана твърдо като метал. Нима за такава коледна елха си мечтаеше мама?

- Мило момче - казал му свещеникът, - това дърво толкова чудесно благоухае, че несъмнено е било докоснато от самото Небе. Чуй как е свършила твоята история.

Още щом си се сбогувал с онази самотна старица, тя се е помолила на Дева Мария и е поискала от нея да те отблагодари за твоя щедър дар. Роднините и близките на затворниците решили, че ангел небесен е долетял при тях в твоите одежди и се помолили на ангелите, молейки ги да те възнаградят за угощението, което сега можели да си купят за Коледа. А момчето, на което ти си дал милостиня, се помолило на Ии-

сус за тебе.

Дева Мария, ангелите и Христос чули молитвите на онези, на които ти си помогнал. И когато си отчупил боровото клонче, Дева Мария вложила в него благоуханието на милосърдието. Докато си вървял към дома си, ангелите докоснали боровите иглички и ги превърнали в злато. И накрая, самият Христос погледнал чудесното клонче и го благословил - и отсега всеки, който се докосне до това коледно дръвче, ще му се простят всички грехове и всичките му желания ще се изпълнят.

И всичко станало както казал свещеникът. Легендата гласи, че чудесното борово клонче и до днес се пази в селцето Сен-Мартен. Казват, че великата сила на благодатта се спуска върху всеки, който помага на своите ближни в навечерието на Коледа, колкото и далече да се намира той от малкото селце в Пиренеите.

ДУХОВНОТО ЛЕЧЕНИЕ И БЪЛГАРИТЕ

От стр. 8

времето при увеличени брой верни на Партията, пораждащ неотложната нужда от все по-голям брой ръководни места, институти, болници, клиници, титли, звания, хонорари и почести. В тази новосъздадена прекрасна обстановка на тясна специализация и интеграция с идеологията се очаква единствено победата на още един материалистичен принцип - количествено натрупване (разбирай по брой на лекари, титли, отличия, награди, институти, болници и прочие - б.авт.) да доведе до качествени промени (разбирай да не остане нито един болен българин "след 40-тия ден" - б.авт.). И това почти става, но... настъпва едно ново, трето Освобождение. Този път окончателно тръгваме по пътя на Демокрацията и нещата отново, за кой ли път, не се реализират напълно.

Какво все пак завари Демокрацията в здравеопазването, откъде тръгна и накъде се запъти? Завари много болнични легла "на глава от населението"; болничните сгради почти автоматично се увеличиха рязко при първоначалната демократично-екстазна вълна, за сметка на изпразнените партийни домове и бързо поникнаха като гъби т.нар. частни зболекарска кабинети. Аптеките, аптечните бази и производствен сектор Фармация си следват

също бързия, естествен ход на Демократично-търговско-структуриране плюс приватизация. Ако все пак някой си задава въпроса: защо реално първо се въведе частната практика в зболичението и то почти на 100%, и едва сега, след дълги мъки и дълги години, се ражда частната практика в "другата" медицина? - можем да отговорим така: това е естествен процес, породен от демократичните преобразувания в Р България, по точно: бързата повсеместна демократизация на членовете на обществото води най-често до повреждане и счупване на техните зъби и/или челюсти, което поражда пък нуждата от зболекари. И едва сега, много по-късно, след позакъснялата смяна на собствеността т.нар. приватизация, която вече уж е почти сменена, по време на стартовото бягане към целта, се натрупаха множество контузни рани, ожулени лакти, протрити колена, 10%-ни безсънни нощи, нервни кризи, сърдечни аритмии и т.н. и се налага да се въведе и "другото", съвсем хуманитарно, частно лекарско лечение.

Все пак, какво наложи новото преустройство в здравеопазването? Може би някои си мислят, че въвеждането на новите личности, системи и норми в здравеопазването са акт на... грижа за човека? Повишено внимание на определена висо-

ко ръководна личност, политика на определена партия или издигане качеството на здравното осигуряване? Жестоки са вашите заблуди, уважаеми пациенти! - Целта е унищожаването на народната медицина и народно лечение. На прага сме на реализиране на една дълго бленувана мракобесна мечта. Мечта, злобно пролазила във вековете на ранното Средновековие и истинското християнство - богомилството в България, и избуяла в сегашното разделно време. Големи бяха в миналото БКП напъните за тотално и унищожение, но все неуспешни. А сега с новата демокрация и новия ред нещата си идват тъкмо на място. За да не бъдем голословни обвинители за този чудовищен геноцид, чиято цел е разрушаване вековните ценности при съхранение и опазване здравето на хората в България, нека си послушам с официални до-

кументи. Даваме думата на проф. д-р Миладин Апостолов, доктор на медицинските науки, датирано от юни 1990 година: "Един от парадоксите на нашето време - нарастващото разочарование на населението от официалната медицина в епохата на ускоряващия се научно-технически прогрес - обуславя засилени интерес към методите и средствата на народната медицина. Но като че ли тук е уместно да подчертаем, че очакваното "чудо" в медицината не се е сбъднало, очакваното "чудо" в народната медицина също може да не се сбъдне (може да не се сбъдне, но може и вече да се е сбъднало - б.авт.), защото лекарствата сами по себе си - синтетични или природни - едва ли са в състояние да решат всичките проблеми на болния индивид. Повишеното търсене на народната медицина можем да си обясним с липсата на доверие в административно назначения

участков лекар и с отсъствието на свободен избор на лекуващ лекар. Ръководните дейци на нашата здравна служба очевидно са се поучили от този факт, щом като свободният избор се превръща в един от жалоните на преустройство в българското здравеопазване".

Както казва народът - професорът изплю камъчето! Не бива да се заблуждаваме: здравеопазването в последните години на века се е превърнало в политика. Политика, в която силите на взаимодействия и взаимозависимости са много по-големи и по-дълбоки, отколкото в израза "икономиката е концентриран израз на политиката". Не бива да ни убягва от вниманието и фактът, че фармацията по сила и печалби в много случаи превъзхожда и военната промишленост. Също не бива да забравяме, че винаги със здравето на всеки човек могат да се правят финансови спекулации, защото малко или много то е нашето постоянно бленувано състояние. Кръгът се затваря, уважаеми приятелю, и ти си оставаш все на постоянни лекарски грижи и постоянни лекарствени средства и трябва постоянно да си бъркаш в джоба, за да се лекуваш - уж. Време е вече да си зададем въпроса: как са по-удобни хората в демократичните, пък и във всяко друго до-

сега познато и опитано тип общество - здрави или болни? Ще оставя въпроса без отговор.

Необходимо отклонение: авторът прави дълбок поклон и изказва своите горещи благодарности на уморените до болка доктори и фелдшери от звената за бърза помощ, селските лекари с протритите докторски чанти, в които има най-често само една слушалка и апарат за кръвно, на фелдшерите и сестрите в т.нар. "труднодостъпни райони" и всички медици, на които сутрин им казват: "Добро утро, Докторе!"... За тях не се отнасят ироничните ни редове. По разбираеми причини за тях не се отнасят и тлъстите заплати от Здравните Осигурителни Каси... Но все пак в днешни дни дойде правдата!? В съвсем забравените райони на страната България здравните служби се обзавеждаха с нова, съвременна, необходима и скъпоструваща апаратура. Само че когато в тези селища кипеше от живот - в здравната служба я нямаше тази апаратура. Сега, когато привечер в същите тези селца всичко онемява от пустота и безлюдие и уморените престарели ръце заспиват с болка без детски смях до тях - на кого е нужна тази апаратура? На кого са нужни скъпоструващите апаратури и медицинските, когато българският народ е намалял и намалява с пъти?

ВЕЧЕ СЪЩЕСТВУВА ПЪРВО ЕКОСЕЛИЩЕ "ВАСИЛ ЛЕВСКИ"

Уважаеми съмишленици, Всеки, който желае да създаде екоселище в своя край, трябва да поиска информация за наличие на държавна земя от общинската комисия "Земеделие и гори" в общината си, да отиде да види дали масивът е подходящ за Родови имена и след това да се обади в редакцията на вестника. **БЪЛГАРИЯ ЩЕ СТАНЕ РАЙСКА ГРАДИНА, СЪСТОЯЩА СЕ ОТ МНОЖЕСТВО ПРЕКРАСНИ РАЙСКИ КЪТЧЕТА - РОДОВИ ИМЕНА!** Нека всяко българско семейство има свое имение!

ПРЕДИ ЧЕТИРИНАДЕСЕТ ХИЛЯДИ ГОДИНИ

(Продължение
от миналия брой)

**Александър
ГОРБОВСКИ**

Маите не познавали нито колелото, нито грънчарския кръг, нито желязото, но затова на тях с най-голяма точност им били известни периодите на въртене на планетите и звездите.

Времето за въртене на планетата около Слънцето съгласно григорианския календар, който ние сега използваме, е **365,2425** дни.

Маите смятали този период за равен на **365,242129** дни. В днешно време, с помощта на най-точни астрономически прибори, продължителността на годината е установено че е **365,242198** дни.

Следователно маите, които не са имали нито телескопи, нито други специални приспособления и апарати, са знаели продължителността на годината по-точно, отколкото ние.

Прието е да се смята, че жреците в древния свят толкова внимателно изучавали движенията на светилата, за да могат да съобщават времето за началото на посевите и за събирането им.

Възможно е отчасти това и да е така, но едва ли, за да засеят царица на жреците, на маите им е било нужно да знаят времето на обикаляне на Земята около Слънцето с точност до 1/1 000 000.

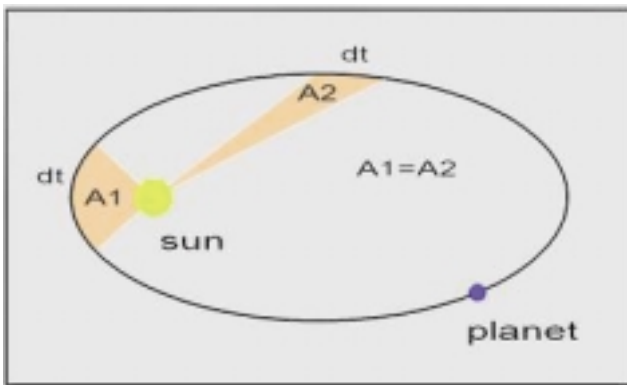
А нима за практическия всекидневен живот на древните шумери им е било толкова необходимо да знаят времето на въртене на Луната с точност до 0,4 секунди?

И при маите, и във Вавилон се изграждали специални постройки, високи пирамиди, които били предназначени за наблюдение на звездното небе.

В древния свят е била известна и оптиката. Например лещи били открити и при разкопки във Вавилон. Има предположения, че тези лещи биха могли да се използват за наблюдение на звездите. Наистина засега няма потвърждение на това.

Но, ако даже се допусне такава мисъл, това не може да обясни произхода на тези астрономически сведения, които притежавали древните.

Съгласно изчисленията на английския учен **Д. Давидсън** измерването на размерите на Голямата Пирамида показват, че в

геометричните форми на пирамидата са вложени астрономични познания с изключителна точност и важност.

Трябва да се каже все пак, че далеч не всички учени споделят тази гледна точка.

За огромни познания говори и самата линейна единица за измерване, която използвали строителите на пирамидите.

В Египет съществували два рода измерителни единици: светска, предназначена за простия народ и за всекидневно използване, и свещена, така наричана "фут на пирамидата". Един фут се равнявал на **0,635660** метра.

Но, оказва се, че тази цифра не е нищо друго, освен **1/10 000 000** част от радиуса, прекаран от центъра на Земята към полюса, с грешка едва от **0,003** милиметра.

За да се пресметне днес разстоянието от центъра на Земята до нейния полюс, е било необходимо гигантското развитие на съвременната наука.

Не е ли странно, че ние едва неотдавна сме стигнали до тези знания, които египтяните са притежавали в готов вид още преди четири хиляди години?

Слънчева година се нарича времето, необходимо на Земята да направи пълен оборот около Слънцето от едно пролетно равноденствие до друго. Периодът на слънчевата го-

дина е равен на **365,2452** дни.

По изчисления на **Д. Давидсън**, измерването на окръжността на пирамидата по права от ъгъл до ъгъл дава в "пирамидални дюймове" числото **36 524,246**. Съвпадение?

Всяка от външните стени на пирамидата е построена така, че малко се огъва навътре. Ако се направи измерване на окръжността на пирамидата, но не от ъгъл до ъгъл по права, както го направихме първия път, а покрай стената ние ще получим малко по-голямо число - **36 525,647**.

Това не е нищо друго, освен времето на звездната година, равна на **365,25647** дни. Звездна година се нарича измереното по звездите точно време за обикаляне на Земята около Слънцето на **360**.

Друго изчисление, в чието основа също така се слага дължината на основата на пирамидата, се изразява в цифра, която обозначава така наречената "аномалистична година". Работата е в това, че самата орбита на нашата Земя бавно се върти по посока на движението на Земята.

"Аномалистична година" в астрономията се нарича периодът, в течение на който Земята изминава пътя от един перихелий - точка, разположена максимално близо до Слънцето" до следващия перихе-

лий.

Сборът от диагоналите на Голямата Пирамида е - **25 826**. Точката на равноденствието, която Земята пресича всяка година, бавно се премества по еклиптиката. Това преместване има период, който се изразява със същото това число - **25 826**.

Според съобщения на френския астроном **Т. Моро**, височината на Голямата Пирамида говори за

равно едва на **9** милиона километра.

Кеплер твърдял, че то представлява **58** милиона километра. В XVII век много астрономи назовавали цифрата **219** милиона километра. И едва в края на миналия век това разстояние било най-накрая измерено по-точно.

Работата е в това, че да се измери това разстояние се оказва много трудно. Трябва двама наблюдатели да се намират на противоположните краища на Земята, като едновременно правят измерване на ъгъла под който се намира Слънцето. Отклонението само на един градус води след себе си грешка от почти два милиона километра.

Може ли да допуснем мисълта, че някой в толкова отдалечено време с помощта на толкова сложен метод е достигнал толкова висока точност?

Или това разстояние е било измерено по друг метод, за който сега на нас не ни е известно нищо?

Съгласно изчисленията на **Давидсън** размерите на Голямата Пирамида включват в себе си много други астрономически величини и понятия, в това число даже дължината на отклонението на движението на Земята, която се върти по елипса, от правилния кръг.

В някои от тези сведения биха могли да се появят само в резултат на астрономични наблюдения, продължавали не едно хилядолетие.

Преди катастрофата на нашата Земя, както предполагаме, е имала друга орбита и различно време за въртене около Слънцето.

Следователно всички тези астрономически изчисления са били направени вече след катастрофата. Ясно е, че те са могли да бъдат направени само на основата на някакви предходни знания.

Също така неочаквани и необясними са познанията на древните в областта на математиката. Поня-

тието "милион" е било прието в европейската наука едва в XIX век.

А сред клинописните текстове, намерени в Шумер, се съдържа математичен ред, крайната цифра на който е числото **195 955 000 000**. Това е число, с което не са умеели да оперират даже по времето на Декарт и Лайбниц.

Числото «π» е известно в математиката като "Лудолфово число" - на името на холандския учен от XVII век, който открил съотношението между дължината на окръжността и нейния диаметър.

Но в Москва, в Музея на изобразителните изкуства с името на Пушкин, се пази египетски папирус, от който става ясно, че на египтяните отдавна им е било известно числото «π».

Оказва се, че то е било познато и на строителите на Голямата Пирамида. Това число се съдържа в метричните съотношения на дължината и височината на пирамидата.

Първоначалната дължина на четирите основи на Голямата Пирамида е представлявала

232,805 x 4 = 931,22 м.

Ако това число се раздели на удвоената първоначална височина на пирамидата (**148,208x2**), ние получаваме големината на числото «π» с точност до 1/10000.

Трудно е да се предположи, че това е било просто съвпадение. Та нали е било достатъчно нейната височина или дължина да са били малко по-различни, за да се измени цялото съотношение.

(Слежба)

Сайт на Българска
Родна Партия
www.bg-rodna.org

Проектант на
главата и
герба
художник
Христо Танев

Главен редактор
Атанас Панчев
Зам.-главни редактори
Мария Стаева
Кръстанка Панчева

Редакционен колектив:

Рени Радева
Константин Стамболиев
Сергей Инджов
Красимир Нотев
Стефан Йорданов
Росен Минков

Адрес на редакцията:

1172 София
кв. "Дианабад"
ул. "Никола Габровски" №1
Хотел "Диана 1"
ет. 6, ап. 62
тел.: 02/962-16-85
962-16-86
факс: 962-16-87

e-mail: rodimienie@yahoo.com
www.rodovo-imenie.org

Издава Издателска Къща
"Новата Цивилизация" ЕООД
- София
НВБ банка "Биохим" - АД,
централно управление -
София
С/ка 1031647309
Код 66096608

Отдел разпространение:
0888/693359

Предпечатна подготовка и
печат: "Сладко и солено 21"

ISSN-1312-7063

ЗЕЛЕНИ УЧИЛИЩА

За родителите и
техните деца в
околността на
село Опицвет, сред
екологично чиста
природа:

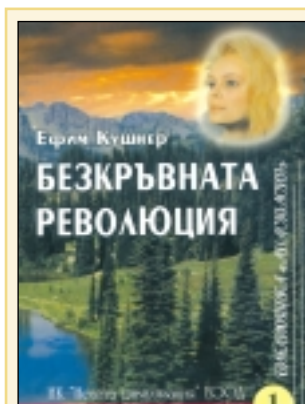
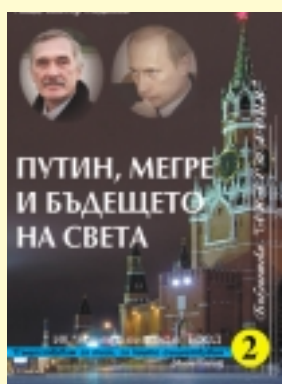
✓ От 20 до 30 юни 2006
г. на черешова градина
на палатки

Организатор:
Божидар Даскалов

Сл. тел. 967 11 05
GSM 089 978 40 05 •
дом. тел. 931 43 71

ТЪРСЕТЕ на
книжния пазар Втората
книга на издателска
къща "Новата
цивилизация" от
пореаницата на
"Библиотека
"Анастасия" - "ПУТИН,
МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА
СВЕТА" от големия
приятел на Владимир
Мегре академик Виктор
Медиков.

Телефони за заявки:
02/962 16 87,
088/869 33 59
rodimienie@yahoo.com

ТЪРСЕТЕ на книжния
пазар първата книга на
издателска къща "Новата
цивилизация" от
пореаницата "Библиотека
"Анастасия" -
"БЕЗКРЪВНАТА
РЕВОЛЮЦИЯ" от
големия приятел на
Владимир Мегре писателя
Ефим Кушнер.
Телефони за заявки:
02/ 962 16 87,
088/869 33 59
e-mail: rodimienie@yahoo.com